

Thăng **bờm**

TUẦN BÁO
HƯỚNG DẪN
GIÁO DỤC
THIẾU NHI
VIỆT-NAM

6

Chủ nhiệm : Nguyễn - Dị

Tuần lễ từ 12-4 đến 18-4-70

Thơ

bēm

TUẦN BÁO QUAT MO

CHỦ BÚT : CHỊ DIỆU-HUYỀN
THƯ KÝ TÒA SOẠN : THẮNG BỜM
PHÓNG VIÊN GÁI : BÉ KIM
(Bút hiệu Kim-chích-chòe)
PHÓNG VIÊN TRAI : THẮNG NGỌNG

*Tờ báo vui, trẻ, bổ ích
lành mạnh nhất
của tuổi thơ*

TÒA-SOẠN VÀ TRỊ SỰ :

522 Bis-TRƯỜNG-MINH-GIANG-SAIGON

Đ.T. 41.095

Chủ nhiệm :	NGUYỄN VỸ
Giám đốc trị sự :	PHAN NHƯ HÒA
Họa sĩ :	ANH THƯƠNG - LÊ HUỖNH
Trình bày :	PHAN BÀ PHỤNG

Thư từ, Bài vở gửi : Ô. NGUYỄN VỸ
Bưu phẩm, Chi phí để : Ô. PHAN NHƯ HÒA

chương
trình

Thăng
bờm
TOÀN QUỐC

I — KHUYẾN-KHÍCH CÁC EM THI ĐUA HỌC TẬP VÀ
TRAU DỒI HẠNH-KIỆM

Để thực hiện một phần nhỏ trong CHƯƠNG TRÌNH THĂNG BỜM TOÀN QUỐC, nhiều phái-đoàn THĂNG BỜM sẽ lần lượt đi viếng các trường trong Nước để khuyến khích các em.

Chúng tôi đồng lên mạc này dành tặng những Nam, Nữ học sinh ưu-tu nhất các Trường do chính các vị Hiệu Trưởng và các Thầy Giáo, Cô Giáo, giới thiệu.

Các em học giỏi nhất, và hạnh kiểm tốt nhất các lớp các trường trong toàn quốc và được các Thầy, các Cô thưởng miễn, đều sẽ có danh-hình trong CHƯƠNG TRÌNH THĂNG BỜM TOÀN QUỐC cũng với danh-hình các em này một BẢNG DANH-DỰ xếp. Trong lúc chúng tôi chưa đến được, chúng tôi yêu cầu quý vị Hiệu Trưởng và các Giáo Viên các trường ở An, Tĩnh, Quỳ, giới thiệu và danh-hình các em gương mẫu của nhà trường về Tôn-Đạo. Chúng tôi sẽ đồng trong CHƯƠNG TRÌNH THĂNG BỜM để khuyến khích các em, để giữ tâm kỷ niệm.

Tiếp tục cuộc viếng thăm các
trường đã khởi hành từ Thăng Bờm số 3,
tuần này CHƯƠNG TRÌNH THĂNG BỜM TOÀN QUỐC
xin giới thiệu:

Những Học-Sinh Xuất Sắc nhất
CỦA TRƯỜNG NAM TIỂU-HỌC
BÌNH-THỜI

Số 4.385 em.

Ông ĐỖ VĂN SÁU làm Hiệu Trưởng

Ông LÝ VĂN THANH, Phụ Tá

Buổi sáng chỉ có các lớp 4, 3, 2. Lớp 5
học buổi chiều.

Đưa tất cả các học sinh ưu tú về các lớp
luyện tập.

LỚP 4 :

Lê thị Hằng, Lê hồng thị Bích Ngọc, Lê thị
Kim Yến, Lê thị Thanh, Lê thị Tuyết Nga, Nguyễn
thị Kim Thanh.

LỚP 5 :

Lê Văn Văn, Nguyễn Văn Lộc, Tạ Văn
Dũng, Trần thị Yến Trinh, Lâm Văn Thắng, Phú
thị Hải Liên.

LỚP 2 :

Nguyễn thị Kim Hồng, Nguyễn thị Xuân Mai,
Phạm thị Lâm Chi, Lâm Ngọc Hoàng, Vũ thị
Tuyết Mai, Nguyễn thị Thuý.

Chúng tôi xin cảm ơn các em Ông Hiệu-
Trưởng và quý vị giáo viên đã dành số vốn nhỏ
phải dành và dành nhiều cảm tình đặc biệt với
Tuần báo Thiếu nhi Miền Bắc.

TRẦN THỊ THU MẠI - PHAN BÀ PHƯỢNG

II.— KHUYẾN KHÍCH CÁC EM THI-THỎ KHẢ NĂNG

Đồng thời với việc khuyến khích các em thi đua và học vấn và hạnh kiểm,
chúng tôi đề nghị mong quý tộc Hiệu-trưởng và Giáo chức các trường Trung Tiểu Học
Toàn Quốc và lòng giúp chúng tôi thực hiện điểm 3 : KHUYẾN KHÍCH CÁC EM THI
THỎ và TRAU DỒI KHẢ NĂNG. Xin quý vị và lòng gửi cho Tuần báo THẮNG BƠM
đành và danh-danh, tuổi, lớp, hình-trạng gia-đình, của những em nào trong Trường có
KHẢ NĂNG ĐẶC BIỆT và một trong những bộ môn : CA NHẠC, THỦ CÔNG
THÊU, VẪ, TOÁN, KHOA HỌC, v.v... Chúng tôi sẽ giới thiệu trên một báo THẮNG
BƠM mỗi kỳ trong CHƯƠNG-TRÌNH THẮNG BƠM TOÀN QUỐC. Chắc quý vị cũng
đồng ý rằng sự công-nghệ mặc nhiên của hầu hết Giáo-chức và học sinh các Trường
thì công và giá-trị tham-chánh, và công xứng đáng danh-danh đặc-biệt được giới thiệu
cho là Thế kỷ Thanh-Thiếu-niên Toàn Quốc.

Riêng về VĂN CHƯƠNG, chúng tôi mong quý vị và lòng gửi và Tru-uyển THẮNG
BƠM NHỮNG BÀI LUẬN ĐƯỢC ƯU ĐÃI TRONG MỖI KỲ THI TẠM CÁ-NΟΥΤΕΤ, với
tên, tuổi, lớp, và địa của những em học-sinh ưu-tử ấy. Chúng tôi sẽ chọn đăng và
bài luận nào đặc-biệt nhất trong toàn quốc. Chúng tôi sẽ định một giải thưởng xứng
trung để tưởng thưởng các em.

DIỆU HUYỀN

Những khuyến khích quý báu

TÒA TỔNG GIÁM MỤC SAIGON

(Archidiocesis Saigonensis)

180, Phan-Đinh-Phạm Saigon

ĐT 20.828

N. 111/70

Saigon, ngày 21 tháng 03 năm 1970

Kính gửi Ông NGUYỄN-VỸ

Chủ-nhiệm + Chủ-bút

Tuần Báo THĂNG BỒM

522 bis Trương-minh-Giăng

SAIGON

Thưa Ông,

Tôi hoan-hỷ nhận được THĂNG BỒM số 1, do chủ-ý của Ông gửi tặng. Tôi xin thành thực cảm ơn.

Tuần báo của Ông ra đời kịp lúc, nhằm mục-đích rất tốt là hướng dẫn giáo-dục Thiếu-nhi nước nhà giữa lúc con em chúng ta đang bị điêu-độc bởi những loại văn-chương đối-phong bại-tục.

Cầu chúc Ông thành-dạt mỹ-mãn và xin Ông nhận nơi đây lòng chơn thành của tôi.

Kính thư,

Phan Đình Phạm

Phan-Đinh-Phạm

Tổng Giám-mục Saigon

Cholera

VÀI LỜI CHÚC TỤNG

3723

Dành anh em học sinh
 Núi, sông, rừng, biển, thiên nhiên tươi
 Đẹp, tươi sáng, giàu có, đầy đủ
 Cho anh em học sinh
 Học tập, rèn luyện, trưởng thành
 Trong lòng thầy cô, bạn bè
 Để anh em học sinh
 Trở thành người công dân
 Có ích cho xã hội.

Salat

2007

Đã có ngày 19 tháng 5 năm 1970
 Chi đội trưởng "Thường Bôn" em thân
 Xưa đó trước "Thường Bôn" rất hay
 bây giờ cũng cho như cũ viết như
 rồi kích hợp cho như cũ viết như
 phải không bị em đã thấy tăng
 trong bao "tổng Xuan" nhiều bài, nhưng
 em mua giấy 3 tờ 1 không có.

HÀNH AN CHỖ CHỈ
ĐƯỜNG HƯỚNG

cm. uterine wall 1/2 in.
1/2 in. 4/5 in. - 1/2 in.

Yach, Ben (Ch. 18.1000)

Uranus, Saturnus, Jupiter, Mars, Venus, Mercurius

"Trên tay" của người khác cũng có thể là
của bạn, nhưng việc này chưa được coi là một
bài học mà chỉ là một sự kiện. Các bài học là

Cháu tôi đi giong và đánh cá trên sông
Khai Thủy với cháu mình và tên đầy tớ
của anh nó và tôi thì ngồi ở bờ là
đầu (tho nước) rồi đi.

Việc này đã mang đến cho bạn
rất nhiều lợi ích nhất là "tinh thần" và
bằng lòng với công việc của mình dù rất
đắt giá, xứng đáng.

Wang, B. C.

387

சென்னை, 19/12/2019

gương

THIỆU NIÊN VIỆTNAM

vua
D U Y T Â N
16 tuổi
chỉ huy chông Pháp
THẰNG BƠM kê

(Tiếp theo)

MỘT con cá ăn câu, chẳng không giựt lên vì đôi mắt chàng còn đăm đăm nhìn Hoàng Đế bước thơ thẩn giữa vườn Thượng Uyển.

Ngài bước đến gần Hồ Tĩnh Tâm. Ngài đứng nhìn những ngọn sen tàn chưa đến mùa này lộ. Bỗng Ngài trông thấy nơi cụm đá một người có vẻ dân quê, đang ngồi câu cá. Chàng làm bộ cúi nhìn mặt nước, không trông thấy Vua, chằm chú giựt con cá lên, bắt cá bỏ giỏ, rồi lại từ từ bỏ câu xuống hồ. Chàng ngược mặt nhìn lên, rồi vội vàng bỏ cần câu, quý sụp xuống lạy :

— Muốn tâu Thánh Thượng ! Kê tiện sĩ vô lễ này cúi xin Hoàng Thượng mở lượng hải hà tha tội cho nó !

Vua Duy - Tân hơi ngạc nhiên hỏi :

— Nhà người câu có được nhiều cá không ?

Ngư phủ vẫn quý, cúi đầu kính cẩn :

— Muốn tâu Hoàng Thượng, ngồi trên nước chỉ lo toan việc nước...

Hoàng Đế Duy Tân càng ngạc nhiên :

— Nhà người nói rứa, nghĩa là rứa ?

— Muốn tâu Bệ hạ, Nước này là nước của Bệ hạ, Đất này là Đất của Bệ hạ, kê tiện sĩ ngồi trông Đất Nước của Bệ hạ mà chạnh lòng đau xót, buồn bã lo âu... Muốn tâu Bệ hạ, kê thần ty tiện dám mò mẫm đến đây, chỉ ngược mong Bệ hạ đoái nhìn Non Nước Việt Nam ! Ôi ! Nước ! Ôi ! Non ! Ôi Sơn Hà Xã Tắc ! Dân Tộc Việt Nam trên bốn ngàn năm Lịch Sử, trên 25 triệu đồng bào ! Từ Đường, Lê, Lý, Trần, Lê, đến Nguyễn Triều, giang sơn gấm vóc đã bao phen bị giày xéo lên bị đạp dẫm lên bởi bàn chân của kẻ thù bạo ngược, tham tàn, để lại di tích nhục nhã của mấy đời nô lệ ! Ngày nay, kìa Nhật Bản đã có Vua Minh Trị, Đức quốc đã có Vua Guillaume, Nhật đã hằng hải phất cờ dũng kiệt, đánh đuổi quân Nga, Đức đang hùng hổ đem máu đào rửa thù đất nước. Tiếng đại bác trên eo biển Tshushima năm 1905 đã nổ vang dậy Trời Đông Á, rền khắp Năm Châu. Trộm nghĩ trong lúc Á Đông tinh ngộ, biển Phú Tang nổi dậy phong ba, đâu có lẽ Việt Nam anh dũng còn ngủ mê, giống Hồng Lạc Rồng Tiên cam đành nô lệ ?

Người câu cá rung rung nước mắt, sụp xuống lấy ông Vua 16 tuổi.
Hoàng Đế truyền cho đứng dậy:

— Nhà người tên chi?

— Muốn tâu Bệ Hạ, tiện sĩ tên là Trần Cao Văn.

— Nhà người ở tỉnh mô?

— Muốn tâu Bệ Hạ, tiện sĩ từ trong Quảng Nam ra đây, dám cả gan dâng mưu kế để mong được đến Gát Rồng, cúi dâng lên Thánh Thượng tờ biểu này viết bằng nước mắt và máu của muôn dân.

Người câu cá liền lấy lưới dao rọc một chéo áo bên trong, lấy ra một tấm giấy đã xếp thật nhỏ, viết bằng chữ Hán, rồi cúi đầu quỳ xuống dâng cao lên Hoàng Đế. Vua Duy Tân liền mở ra xem, ngắm nghĩ hồi lâu, rồi xếp lại cất trong túi áo...

Người câu cá lại nói:

— Muốn tâu Hoàng Đế, quả thật kẻ tiện sĩ này phạm tội với Đấng Cửu Trùng, vậy cúi xin Hoàng Thượng cho bắt hân đem ra pháp trường chém đầu để tiện sĩ được hân hạnh chuộc tội.

— Nhà người có tội chi mô, Trẫm xem tờ biểu của người, hiểu lòng người lắm chứ. Vậy chiều mai, nhà người còn đến câu cá đây không?

— Tâu Bệ Hạ, tiện sĩ xin cái thẻ với Thiên Địa Quý Thần rằng tiện sĩ xin đem tấm thân hèn hạ này hy sinh hoàn toàn cho Bệ Hạ. Sống cũng vì Bệ Hạ, chết cũng một lòng trung trinh mang ơn Thánh Đế, Bệ Hạ chỉ truyền mệnh lệnh, tiện sĩ không dám từ nan, dầu nguy hiểm đến đâu, dầu phải chết...

— Được. Chiều mai nhà người đến đây, sẽ gặp Trẫm.

(còn nữa)

THẮNG BỜM

• ĐỌC XONG BÁO THẮNG BỜM, NÊN CẤT KỶ, ĐỪNG LÀM RÁCH, ĐỀ SAU NÀY ĐÓNG THÀNH BỘ, ĐẸP LẮM NGHE BỒ!

✧ ĐÃ CÓ SỐ 1 VÀ SỐ 2 IN THÊM.

Các em TÌM HIỂU

1

ENGLISH

2

ESPAÑOL

ESPAGNOL

FRANÇAIS

Deutsche

ITALIANO

3

Vincent Van Gogh

4

Van Gogh - Les fleurs

ANH HAI CAI LẬY

1. Ai phát minh ra súng ?

TRẢ LỜI :

Người Á Rập. Trong một tài liệu do người Á Rập để lại, viết vào năm 1404, người ta thấy có nói tới cách sử dụng đại bác. Đạn thường là những hòn đá. Còn súng cầm tay (cá nhân) thì xuất hiện từ thế kỷ 15 trở đi. Loại súng "arquebuse" được dùng từ 1476, nhưng phải cần 2 người để bắn.

2. Có bao nhiêu người trên thế giới nói tiếng Anh ?

TRẢ LỜI :

Dùng tiếng Anh như ngôn ngữ chính thức : hơn 250 triệu người (ở Anh quốc, Ai Nhĩ Lan, Mỹ quốc, Gia Nã Đại, Nam Phi, Úc, Tân Tây Lan). Tiếng Tây Ban Nha : hơn 200 triệu (I Pha Nho, Phi Luật Tân, Nam Mỹ). Tiếng Pháp : hơn 100 triệu. Tiếng Đức : hơn 100 triệu. Tiếng Ý : hơn 80 triệu.

3. Người ta thường nhắc tới thi sĩ nghiện rượu (Tân Đà, Verlaine...), vậy có họa sĩ nghiện rượu không ?

TRẢ LỜI :

Có. Các họa sĩ như Paul Gauguin, Maurice Utrillo (tác giả bức tranh số 3) là những con sấu rượu. Tất nhiên là họ chỉ vẽ khi hết say. Và... tất nhiên, các em không nên bắt chước họ. Không phải nghiện rượu thì trở nên Họa sĩ, Thi sĩ đâu !

4. Có họa sĩ điên không ?

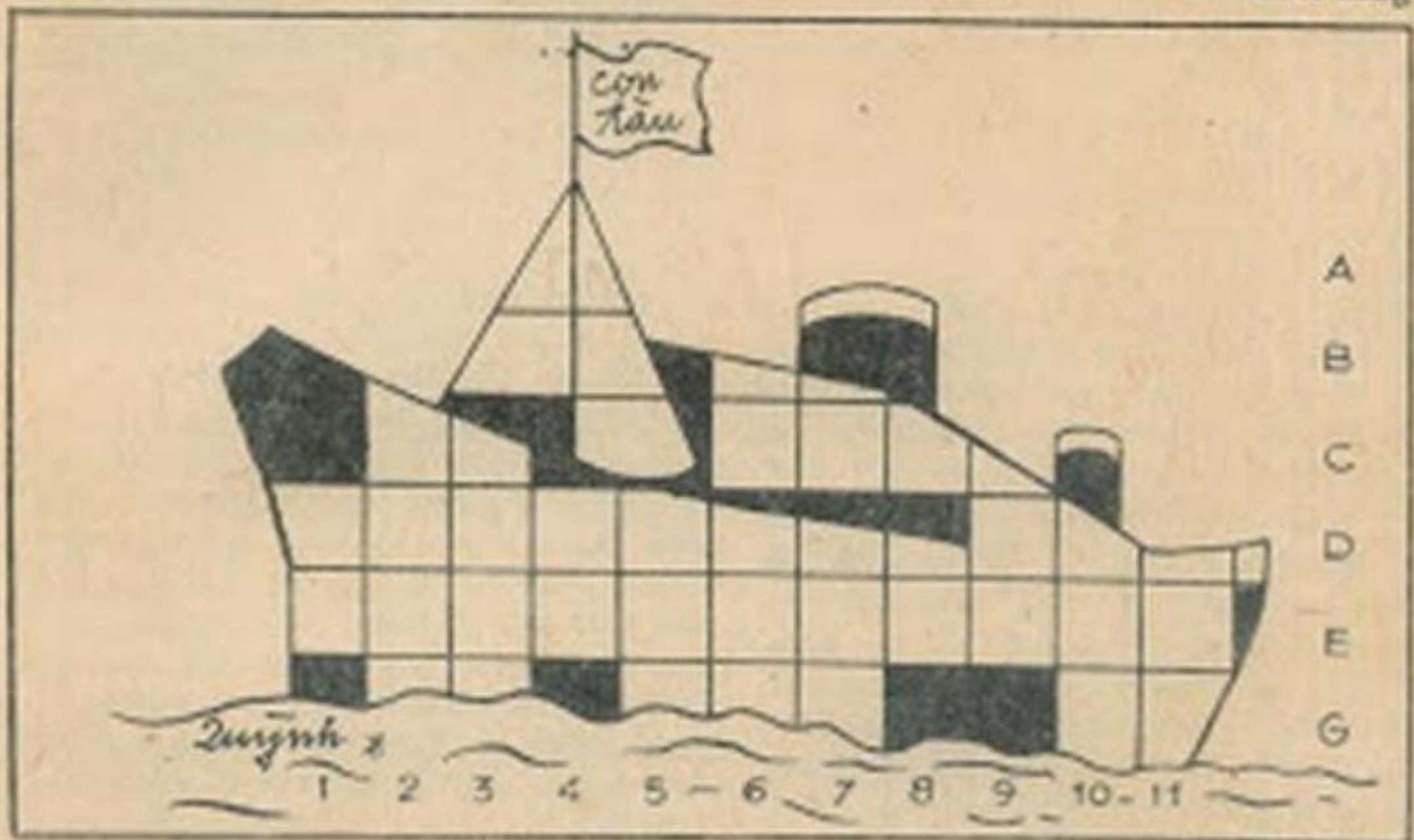
TRẢ LỜI :

Có. Đó là họa sĩ Van Gogh. Tranh của ông bây giờ rất đắt giá. (Bức tranh số 4).

NGANG :

- A— không nhiều
- B— măng cầu — mười hai
- C— TĐ — từng — vật cho ta mặt
- D— Một trong những người khởi nghĩa ở Đồng Tháp Mười
- E— Người cướp ngôi nhà Trần
- G— Anh hát — không lạt — con vật gây mỗi sáng

DỌC :

- 1— TM
- 2— Dùng để đốt trong lò đất
- 3— Ăn loét — Bên phải đối lại với mình
- 4— Đường đất cao đắp theo bờ nước phòng lụt lội (viết ngược)
- 5— Chạy, (tiếng nhỏ) — Miến chúng ta đang sống
- 6— Trái với nhỏ — HNA
- 7— Một nước đối kềm ở Á Châu — Ba của ba
- 8— Rê — để bình phương
- 9— hai u
- 10— Vật chích rất đau
- 11— Đồng nghĩa với té
- 12— Gà mất A

NGUYỄN QUỲNH

Hình này gồm 18 cây dăm. Để các em làm sao chỉ dời chỗ hai cây dăm thì mà hóa ra 5 hình vuông.

GIẢI ĐÁP "CÁC EM CHƠI" SỐ 5 (trang 9)

1) Ô chữ :

Ngang đọc như nhau từ trên xuống dưới : Nguyễn Vỹ — Ga — E ngại — U ón — Ho — Yên hai — Ăn — ăn năn — nghĩ ngợi — vào — AOHN — Yi — Nịnh

2) Tranh đồ vui :

Gắn mực thì đen Gắn đèn thì sáng

NGŨ CÔNG tuyệt kiếm

TRUYỆN DÃ SỬ VÔ HIỆP
THIỆU NHỊ VIỆT NAM,
Ở THỜI HAI BÀ TRUNG

của PHONG SƠN

MỘT số đồng thanh thiếu niên nam nữ trong làng đã tụ tập đông đủ, đứng rải rác dưới những gốc cây. Vài cụ già râu tóc bạc phơ nhưng dường như rất hâm mộ võ nghệ, cũng đã có mặt.

Đúng giờ Tý, mọi người bỗng reo lên khi trông thấy từ hai hướng Bắc Nam của ngọn đồi, hai đoàn võ sinh áo xanh và áo trắng hiện ra và dùng thuật khinh công đi nhanh thoăn thoắt lên đỉnh. Trong chớp mắt hai đoàn võ sinh đã lên tới nơi và chia ra đứng sắp hàng đối diện với nhau.

Dẫn đầu đoàn võ sinh áo xanh là một đại hán cao lớn, vạm vỡ, mặt vuông mắt xếch, râu quai nón xồm xoàm trông thật oai vệ. Ngoài bộ võ phục màu xanh, gã còn quấn một thắt lưng bằng lụa màu đỏ thẫm, đeo thanh trường kiếm ở cạnh sườn. Đầu gã cũng vấn khăn lụa màu đỏ, cột túm đằng sau thành một cái tua bay phất phơ mỗi khi gã chạy nhảy trông rất đẹp mắt. Toàn võ sinh áo xanh của gã tài thật lưng màu đen, bên sườn cũng đeo trường kiếm. Một ông lão lên tiếng nói nhỏ :

— Đoàn áo xanh là của võ sư Mĩ Đại. Ông ta là vô địch vùng Bắc Giang từ 10 năm nay. Đường kiếm họ Mĩ chưa thất bại lần nào !

Một thanh niên trong đám đông đứng coi cũng xen vào :

— Vâng, đúng thế. Kiếm thuật của Mĩ võ sư rất tinh thâm, nhất là thế kiếm bí truyền mà Mĩ Đại chỉ truyền

truyền cho đệ tử cưng nhất của ông ta. Thế nào chúng ta cũng được xem đại đệ tử của ông ta biểu diễn !

Thằng Thiên Vũ đứng nghe thanh niên nói thế, nó khoải quắc. Nó đưa tay bấm vào tay con Mỹ Lệ rồi nháy mắt như ngầm bảo hãy ráng đợi xem cho được. Nhưng con Mỹ Lệ thì cứ chú ý vào mấy nữ võ sinh. Nó thấy nhiều cô cỡ chừng 17, 18, rất xinh đẹp, nhưng cũng rất oai hùng trong bộ võ phục gọi găng. Nhất là thanh trường kiếm kẻ kẻ bên hông và chiếc khăn màu hồng bị trên đầu.

Ông lão hồi này lại lên tiếng :

— Không biết đoàn áo trắng là môn phái nào và ai là chương môn nhỉ ?

Một ông cụ khác râu tóc bạc phơ nhưng bộ điệu rất hùng dũng quốc thước, đáp lời :

— Đoàn áo trắng là Lê Hoài Sơn, một kiếm sĩ khét tiếng ở các trấn miền Nam. Chính Lê Hoài Sơn đã đào tạo nên những tay nam nữ kiếm thuật tên tuổi, từng chiếm giữ nhiều lần Vô địch trong mấy năm qua. Đặc biệt Lê Hoài Sơn biết dùng hòa kiếm thuật của hai phái Thiệu Lâm và Nga My nên vừa mạnh mẽ vừa mềm dẻo. Có thể đoàn áo trắng sẽ thắng trận đấu hôm nay đây !

Đám đông đứng xem nghe hai ông lão bàn tán lại càng thích thú hơn. Mọi người đều trông chờ trận đấu khai diễn. Thằng Thiên Vũ và con Mỹ Lệ như hai con chuột, chúng len lỏi giữa đám đông, chui tuốt vào bên trong, đứng sát nơi hai đoàn võ sinh. Hai đứa đều có ý bênh

vực cho đoàn áo trắng hơn vì đoàn áo trắng gồm những nam nữ võ sinh rất nhỏ nhắn, thanh tú. Và người chương môn mà chúng đoán là kiếm sĩ Lê Hoài Sơn cũng rất đẹp trai. Chàng ta là một trung niên có nét mặt trái xoan nhưng đôi mắt rất to và sáng. Hàm răng rất trắng và bờ ria mép lùn phún càng làm tăng vẻ hào hoa của chàng. Bộ võ phục trắng được quấn ngang một thắt lưng màu xanh đậm và trên đầu cũng quấn khăn xanh.

Trận đấu bắt đầu. Mỗi bên đưa ra hai võ sinh, một nam, một nữ. Tất cả đều dùng trường kiếm. Hai vị chương môn hai đoàn là Mã Đại và Lê Hoài Sơn bước ra chấp tay, cúi mình thi lễ với nhau. Lê Hoài Sơn cất tiếng đề nghị:

— Để có thể phân tài cao thấp hữu tranh chức vô địch, chúng ta phải tranh đấu tận tình. Đường gươm mũi kiếm không có mắt, vậy chúng ta phải hết sức cẩn thận. Nếu bên nào biết chắc đã thắng thì không nên xuống tay, gây thiệt mạng cho đối phương và bên nào đã thua phải nhận chịu, không nên phản công đánh lén! Xin Mã chương môn và tôi nhận lãnh trách nhiệm ngăn chặn

khí thấy cần để giữ hòa khí cho đôi bên!

Đám đông dần chúng đứng chung quanh đều vỗ tay tán thưởng lời đề nghị ôn hòa hợp lý của Lê Hoài Sơn. Nhưng bỗng thấy Mã Đại lớn tiếng đáp:

— Tôi rất đồng ý với Lê chương môn là đường gươm mũi kiếm không có mắt, vì vậy khó tránh được đổ máu xảy ra nếu hai bên đều tận tình tranh đấu. Còn chuyện ngăn chặn kiếm sĩ của mình thì tôi không dám bảo đảm. Xin Lê chương môn và quý vị hiểu cho!

Giọng điệu của Mã Đại có vẻ thách thức, tự phụ. Đường như gã nắm chắc phần thắng trong tay nên muốn dùng lời lẽ cứng rắn để trấn áp tinh thần đoàn áo trắng. Nhưng Lê Hoài Sơn vẫn bình thản, chàng mỉm cười ôn tồn nói:

— Vâng, xin lãnh giáo lời Mã chương môn. Nếu rui có chuyện gì thì đành chịu. Xin chương môn cho ra quân đi cho!

Nói xong chàng nháy mắt cho hai nam nữ võ sinh được lựa chọn. Trận đấu bắt đầu diễn ra trước tiên bằng hai nam võ sinh của hai phái.

Thằng Thiên Vũ và con Mỹ Lệ ngồi sát vào nhau nhìn vào võ sinh bước ra. Hai người rút trường kiếm ra khỏi vỏ, cầm ngang lên trước ngực và cuối đầu chào nhau. Ánh kiếm sáng loáng phản chiếu ánh mặt trời trông chói mắt.

Bỗng nam võ sinh áo xanh phóng người tới xia một kiếm thần tốc vào mặt võ sinh áo trắng. Trông dáng dấp kiếm sĩ áo xanh thật to lớn hùng hổ như con chim đại bàng xoe cánh vọt tới đập mồi. Kiếm sĩ áo trắng, tuy nhỏ người, mảnh khảnh, nhưng nhanh như con sóc, chàng trầm mình né tránh và thuận đà phất ngang lưng kiếm sĩ áo xanh một kiếm. Đường kiếm nhanh như ánh điện xẹt, nếu là hạng học kiếm tầm thường chắc không thể nào tránh kịp. Nhưng đệ tử Mã Đại đâu có thể bị đánh bại một cách dễ dàng như vậy. Gã hét lớn một tiếng, tung mình lên không tránh thế kiếm và cùng lúc gã hồ xuống một kiếm thần tốc vào đầu kiếm sĩ áo trắng. Như biết trước thế kiếm sở trường của môn phái Mã Đại, chàng áo trắng thu kiếm về đỡ. Hai thanh trường kiếm chạm vào nhau đánh soảng một tiếng, tóe lửa. Cả hai người đều cảm thấy cổ tay tê rần nên đều biết nội lực của nhau. Họ lại càng cẩn

thận, giữ gìn từng bước đi, từng thế kiếm. Qua lại gần 50 hiệp nhưng vẫn chưa phân thắng bại. Mĩ Đại đứng ở ngoài luôn miệng la hét hỗ trợ cho kiếm sĩ áo xanh. Chừng như gã cổ vẻ nóng ruột, muốn cho đệ tử của mình hạ ngay đối phương càng nhanh càng tốt. Bỗng nghe gã la lớn :

— Bật đi!

Tên kiếm sĩ áo xanh to lớn nghe sư phụ của mình hô, hân hân nhảy lui hai bước, tay cầm trường kiếm chia thẳng lên trời, hơi chệch về phía bên phải, chân bước quanh ba bốn bước rất nhanh rồi nện lên một tiếng, hân nhẩy bổ tới tấn công liên tiếp ba đường kiếm hùng hổ, mãnh liệt vào người kiếm sĩ áo trắng. Anh chàng kiếm sĩ nhỏ bé, mảnh khảnh áo trắng phải đưa kiếm đón đỡ 3 đường kiếm ác liệt đó. Nhưng chỉ ba thế kiếm đó thôi, kiếm sĩ áo xanh đứng bộ, rút kiếm về thủ. Không bỏ lỡ cơ hội, kiếm sĩ áo trắng bay mình tới, sử dụng ngay Liên Hoa kiếm, thế kiếm rất bay bướm của môn phái Lê Hồi Sơn, khi sử dụng tới, đường kiếm bay ra tới tấp, ánh kiếm loang loang như muôn hoa phải chụp lấy người đối thủ. Nhưng dường như tên kiếm sĩ áo xanh chỉ chờ đợi có chừng đó, hân hân đảo người như đứng không vững, hai chân liên tiếp bước lui và thanh trường kiếm trên tay chỉ dần dần không phân công. Hai tay hân hân, chẳng để toàn bộ thân mình phía

trước ngực và bụng rất sơ hở. Kiếm sĩ áo trắng háng say lao mũi trường kiếm tới như ánh sao băng vào ngực đối thủ, nhưng nhanh như cắt kiếm sĩ áo xanh trăn mình qua trái vừa đủ tránh mũi kiếm trong đường tơ kẻ tóc, đồng thời hân nhích đồng thân hình tiến sát đối phương, thọc mũi kiếm vào nách của người áo trắng. Đường kiếm quái hiểm ác và thừa lúc kiếm sĩ áo trắng trống trải ở nách nên không còn cách gì để tránh né kịp. Rủ lên một tiếng đau đớn kiếm sĩ áo trắng cố sức nhảy vọt lên để mũi kiếm khỏi thọc sâu vào lồng ngực, nhưng chàng trẻ tuổi lảo đảo ôm lấy vết thương và đánh buông kiếm.

Gã áo xanh nhảy vọt tới định kết thúc bằng một đòn nữa nhưng đường kiếm của gã vừa bỏ xuống người kiếm sĩ áo trắng thì đã thấy hào quang lấp lánh, một tiếng soảng vang lên, trường kiếm của gã đã bay mất, cánh tay gã tê rần, đau đớn. Lê Hồi Sơn đã đứng trước mặt gã, ngăn cản đòn sát thủ của gã vừa rồi. Lê Hồi Sơn cầm ngang kiếm chấp tay và cung kính nói :

— Chúng tôi xin chịu thua trận vừa rồi. Kiếm sĩ của tôi đã buông kiếm, xin quý vị giữ hòa khí đừng nên gây thiệt mạng !

Mĩ Đại ngửa mặt lên trời cười ha

hả có vẻ đắc ý, rồi hân nói với tên kiếm sĩ áo xanh vừa thắng :

— Chớ Hông ! Người nên nghe lời Lê Cường môn ! Thế là thắng rồi !
(còn tiếp)

RÙA BÒ MẤY CHÂN

Cụ Ti hỏi Cụ Tèo:
— Đồ này rùa bò mấy chân?
Cụ Tèo đáp liền:
— Để ợt! Rùa bò 4 chân.
Cụ Ti: — Sai, rùa bò 8 chân.
Cụ Tèo: — ???
Cụ Ti:
— Con Rùa 4 chân, con bò 4 chân là 8 chân.

DÔNG

6A 12 BỒ ĐỀ — SAIGON

EM TÊN GÌ?

Thầy giáo hỏi em học sinh mới vào học:
— Em tên gì?
Em học sinh trả lời:
— Thưa thầy, em tên Gi.
— Tôi hỏi em tên gì?
— Dạ thưa thầy, em tên Gi.
Thầy giáo giận dữ quát:
— Bỏ em điếc hả? Tôi hỏi em tên gì?
Em học sinh vừa kinh ngạc vừa lo sợ thì chị ngồi bên đồng đáp thưa:
— Thưa thầy, chị ấy tên Nguyễn Thị Gi.
Thầy dạy giọng:
— Vậy mà tôi tưởng em tên gì chứ.
Cả lớp: !!!

ÔNG THỊ THU ANH

Lớp 7A — Hoàng Diệu — Bà Xuyên

MỸ TỪ PHÁP

Trong giờ Việt Văn cô giáo đang giảng bài mỹ từ pháp. Cô định nghĩa mỹ từ pháp là phương pháp dùng từ hoa... bỗng cô thấy Nhóc và Nhóc đang có chuyện cô gọi:

— Nhóc, định nghĩa mỹ từ pháp coi?
Nhóc ngẩn ngơ rồi thưa:
— Thưa cô, Mỹ từ - Pháp là Mỹ và Pháp đánh nhau rồi Mỹ đang báo từ Pháp ơ!...
Cô giáo: !!!

M.T.

☆ Móa cũng vậy.

Ti:
Tôi ghét nhất những người đang nói
tưởng ta rồi lại bỏ vào một câu tiếng Việt.
Tèo:
Móa cũng vậy.

KHAI LINH

Đệ đệ - Lươn Hồn Vương.

NGỚ NGÁN

Trong nhà tôi em, Ti đang lại coi đi tìm
hộp quẹt thì Tèo bước vào:

Tèo hỏi Ti: Mày kiếm gì vậy Ti?
Ti trả lời: Tao đang tìm hộp quẹt.
Tèo lại hỏi: Mày tìm được chưa?
Ti trả lời giọng chán nản: Tao tìm này giờ
mà không thấy, không biết nó biến đi đâu.
Tèo gãi: Sao mày ngu thế? Sao không chịu
đốt đèn lửa rồi hân hân.
Ti: ???

PHẠM THỊ THẬN

Lớp 7P — TH Giảng Trầm
KIẾN HÒA

BAY RỒI

Thầy cho vẽ con chim, một lúc sau mọi
người đều góp bài. Bỗng thầy giáo hỏi Ba:

— Ba, tại sao trò không vẽ con chim?
Ba trả lời:
— Thưa thầy em có vẽ đó chứ!
Thầy giáo hỏi: — Trò vẽ ở đâu mà thầy
không thấy?
Ba nói: — Thưa thầy, em vẽ vờ xong thì
nó vô cánh bay mất rồi ơ!
Thầy giáo: !!!

PHẠM THỊ THẬN

NƯỚC LÈO

Trong giờ Địa Lý, thầy giáo hỏi:
— Em nào biết nước Lào ở đâu?
Cả lớp đều yên lặng. Bỗng nhiên Ba đứng
lên:
— Thưa thầy, nước Lào ở trong tủ tiêu ơ!
Thầy giáo: ???

PHẠM THỊ THẬN

LÍNH MỚI MÀ

Thượng úy nhất hỏi anh lính mới:
— Một ? Quan và một lính rồi gào nhau
thì ai chặn trước?

Anh lính mới nghĩ rồi đáp:
— Thưa, em là phép nhất thì chào trước ơ!
DÔNG

6A 12 — BỒ ĐỀ — SAIGON

☆ Lời con trẻ.

Ti chạy về nói với mẹ:
Mẹ ! Chắc vợ chồng người hàng xóm
nghèo lắm, mẹ nhỉ?
À bác con vậy?
Tại... con thấy rằng Tèo chỉ ước một
mắt đồng bạc chỉ mà cha mẹ nó lại nói rằng...

LÂM HÙNG

260 Phan Chu Trinh - Đà Nẵng.

trí khôn có giải thưởng

1.— Ba anh em sống với cha già. Tuy là anh em ruột, nhưng chẳng người nào hòa thuận với người nào. Cho nên khi cha mất, có để lại cho 3 người con 3 ngôi nhà gạch riêng rẽ cất chung trên một khu đất, nhưng trước ngôi nhà đó lại có chung một cái giếng, một cái ao tù, một cái ao thoát, theo họa đồ sau đây :

A

B

C

B : giếng nước trong để lấy nước ăn và tắm.

A : ao tù, nước đục ngầu, để lấy nước tưới vườn.

C : ao thoát, nước không đục, không trong, để lấy nước rửa, giặt.

Vì 3 anh em không hòa thuận nhau, nên mỗi người phải đi lối riêng từ nhà mình đến 3 nơi : A, B, C, mà không ai bằng lòng cho ai đi chung với con đường của mình. Vậy các bố vẽ giùm 9 con đường đi thế nào từ nhà 1 đến A, B, C, từ nhà 2 đến A, B, C, và từ nhà 3 đến A, B, C, mà không đường nào đụng chạm hay đi cắt ngang qua con đường nào.

2.— Hai người cha, hai người con và một ông nội đi xem cine. Cộng tất cả là mấy người ?

GIẢI THƯỞNG : Đúng cả 2 câu : 2 số báo Thăng Bờm.

Đúng 1 câu : 1 số báo Thăng Bờm.

KỲ HẠN : Saigon, Gia Định, Biên Hòa, Bình Dương : 6 giờ chiều

Thứ Năm 16-4-70 — Ở các Tỉnh khác: Thứ Sáu 17-4-70.

GIẢI ĐÁP 3 CÂU ĐỐ TRÍ KHÔN CÓ GIẢI THƯỞNG TRONG SỐ 5

1— Em hãy bày kế cho 3 anh em kia hãy qua ông Hương Chín bên hàng xóm mượn tạm về một con trâu, để cộng với 17 con rắn có thành 18 con.

Đoạn cả gia đình hãy mở tiệc, tổ chức việc chia gia tài cho xóm tự lên.

Đấy, phần người con cả : Một phần nửa tức $18 : 2 = 9$ con

Phần người con kế : Một phần ba tức $18 : 3 = 6$ con

Phần người con út : Một phần chín tức $18 : 2 = 2$ con. Cộng chung

phần gia tài của ba anh em là $9 + 6 + 2 = 17$ con trâu. Sau khi ba anh em dẫn trâu đi về nhà này, em chịu khó dẫn con trâu ông Hương Chín trả lại cho Ông ta và nhớ đừng quên mấy câu cảm ơn ông ta nhé!

2— Bó mạ. Thót lưng thót chặt là nuốt lọt giữa bó mạ.

3— Ông đệ thợ rèn. Ngoài Trung thường gọi là ông thợ thợ rèn.

Chỉ muốn các em PHẢI CẢI TẠO TƯ TƯỞNG TRAU DỒI HÀNH KIỂM, RÈN ĐỨC CHÍ KHÍ để cho các em ĐƯỢC HÀNH ĐIỆN là THIẾU NHI VIỆT NAM, của THẾ HỆ HỒM NAY.

Hành được như vậy hẳn có gì khác biệt trên các em ư. Cứ mỗi tuần có báo THĂNG BỒM, các em đọc một trang «TỰ ĐIỂN THĂNG BỒM» thì các em sẽ thấy tích thiện tại học lên, bằng cấp lên, nghề nghiệp lên, các em thoải mái về tâm. Như thế thì các em đang biết nước mà được một ly sữa tốt, hay một ly nước mía vậy đó.

Hôm nay, mỗi tại mình tiếp tục đọc một trang «TỰ ĐIỂN THĂNG BỒM» thấy các em đọc.

HIPPY

Hippy không phải là một tiếng Anh chính gốc. Nó là một tiếng lóng của Mỹ, thuộc về loại tiếng lóng (slang) chỉ riêng thông dụng ở Mỹ, phần nhiều do giới thiếu niên đợt sống mới Mỹ dưới 20 tuổi, thường gọi là teen agers, từ 15 đến 19 tuổi đặt ra, rồi lan tràn trong ngôn ngữ bình dân. Nó đã trở thành một thứ tiếng Anh mới của «thời đại» gọi là «American English», tiếng Anh của người Mỹ.

Hippy là một trong vô số những loại chữ mới đó, mới xuất hiện nhiều nhất trong vòng 10 năm nay. Nguồn gốc chữ Híp, do chữ Hép mà ra. Hép là một tiếng lóng Mỹ mới, có nghĩa là rất hợp với thời trang (très à la page, very up to date). Một chàng trai của «đợt sống mới» của «thời đại», gọi là hóp guy. Một cô «gái mới» là hóp chick, a hóp sister (một cô em theo các một mới, theo đợt sống mới).

Do chữ Hép, sinh ra động từ to hóp up : theo đợt sống mới, theo «thời trang».

Nhưng vào một thời gian, chữ Hép càng nổi bần nhảm, trở thành một chữ cũ. Bọn trai gọi teen agers 1960 luôn luôn muốn «tân kỳ» hơn bèn đổi chữ hóp thành ra chữ Híp : to híp up, Híp to the lay, A híp kitty (một cô gái tân kỳ, theo đợt sống mới mới hơn), phần nghĩa với chữ square (bình lặn, già nua, không thích hợp với thời đại, không theo kịp «thế hệ hiện nay»).

Nhưng đứng thật rồi, chữ Hép cũng trở thành lỗi thời, trở thành square. Bọn thanh thiếu niên teen agers Mỹ của thế hệ mới lên, từ năm 1965, 1966, liền đổi chữ Híp thành ra Hippy.

Hippy cũng là tân kỳ, nhưng nghĩa nó phóng khoáng hơn nữa. Một nam nữ thiếu niên Hippy phải là dị bản với hầu hết những gì gọi là truyền thống tốt đẹp của di sản. Thái độ về vật chất thì con trai hippy phải để tóc dài xuống ót, xuống tai không cần buộc, để râu mọc hùm hùm không cần cạo. Y phục thì biến đổi khác hẳn với các một thông thường, bỏ hẳn các thông lệ cũ. Trai gái hippy từ 15 tuổi đã phải biết hút thuốc, có thuốc cần sa, thuốc phiện, phải uống rượu, phải say sưa. Được chúng cha mẹ tự do với con trai, bỏ chấp các nghi thức lễ giáo xã hội. Y phục kỳ quái, không cần để đặt kỳ đáo.

Về tinh thần, trai gái hippy từ bỏ hết các nhân sinh quan thường thức, sống hoàn toàn tự do theo sự thích, không theo tôn giáo nào, không theo luân lý gia đình, đã phá các thành kiến xã hội, bất kể đạo lý, bất cần đạo đức. Mọi thể nghiệm đều được. Khi thức biết để hầu thỏa mãn mọi thèm muốn vật chất, nhất là về sex appeal, (khẩu gọi của thực dục). Phải «sex», phải trêu trêu, phải tếu bạo, phải tự nhiên và tự do, không cần bận chi... v... v...

Hippy Mỹ hiện nay là như vậy đó, có phải lắm không hề các em?

— Kỵ sau, tiếp theo : Thanh Thiếu Niên Việt Nam phải chống lại phong trào Hippy đầu độc, bằng cách nào? Tại sao phải diệt trừ hippy, để cứu dân Thế hệ Thanh Thiếu Niên Rộng Vang?

Nhiệm vụ của tuổi trẻ Thăng Bóm là phải bảo vệ Tinh Thần Thanh Cao của Đại Tộc Hùng Vương chống trau lợ, say đắm, mất gốc, đó phong trào hippy tiến nhảm.

Nhiệm vụ thông báo cao quý đó, Thế Hệ Thăng Bóm sẽ phải thực hiện như thế nào?

Các em đọc gia thân gia của chú đón xem tiếp Tự Điển Thăng Bóm trong số tới.

Chú Diệu Hiền của các em luôn luôn gửi lời chào các em và lại lắng nghe các em.

Thạch bích Sơn

truyện dài
CỦA
NGUYỄN VỸ

Truyện giáo dục
và **phiêu lưu**
của **nhì đồng V.N.**

TRANH VẼ : ANH-THƯƠNG

15. -Nai vàng thêm thính tìm thấy một hang đá rộng và sâu, có thể đặt bọc
hài-nhi nơi đây. Trong khi đó, nai con đứng ngoài canh chừng.

146. Sau khi đã tìm được chỗ tạm trú an-toàn, Nai vàng trở lại chỗ cũ.

147. Hai mẹ con thấy bọc hạt nhĩ quấy cực vội vàng đến gần xem.

148. Bế quấy cực... rồi khóc thét lên: oai oai oai...
(Còn tiếp)

Phương-pháp tự học âm-nhạc cho thanh-thiếu-nhi, sẽ có kèm theo băng nhạc để nghe đọc âm và tập những bài hát dễ thuộc mà hay.

của LÊ THƯƠNG

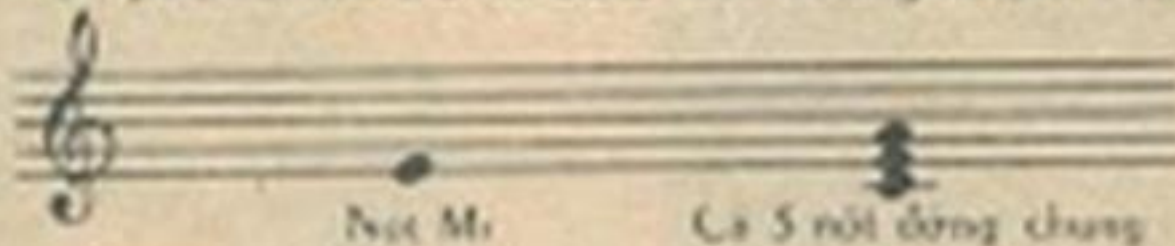
BÀI 2

LỜI DẪN : Trong bài 1, nên đánh số ở mỗi đầu đề, thì dụ số 1 viết ở trước chữ ÂM-THANH, số 2 ở trước chữ NỐT NHẠC, số 3 ở trước chữ KHUÔN ÂM... số 8 ở trước chữ NỐT ĐỒ. Sau này muốn ôn lại điều gì thì chỉ tìm số là thấy ngay. Từ bài 2 này số sẽ đánh sẵn.

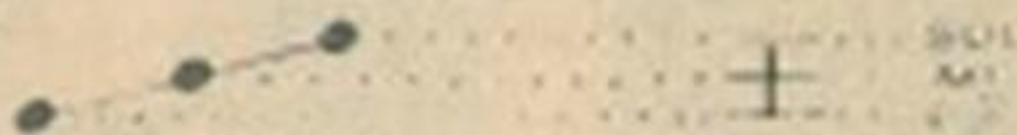
9. XUỐNG THẤP, LÊN CAO : Đọc nốt SOL trước rồi đọc nốt ĐỒ sau là đọc từ cao xuống thấp. Đọc từ ĐỒ trước rồi đọc SOL sau là đọc từ thấp lên cao

10. NỐT MI : Ở giữa hai nốt ĐỒ và SOL trên đường kẻ thứ 1 là NỐT MI

11. HÌNH CÁC NỐT ĐI LÊN : Ba nốt ĐỒ MI SOL mà đọc theo nhau thì giống như hình 3 nốt thang dưới đây :

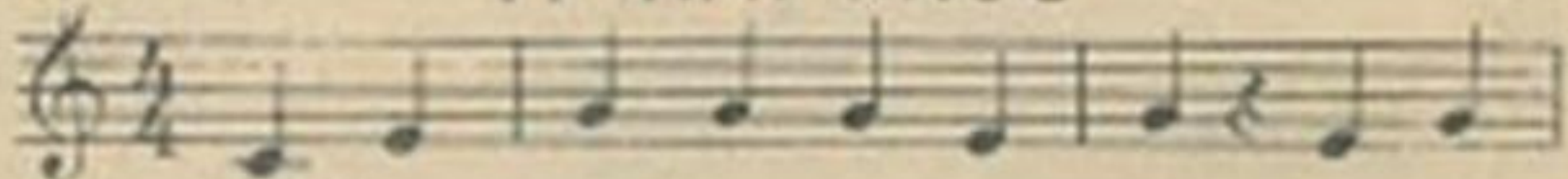
CHÚ Ý : Đường kẻ luôn luôn ở giữa chân đen là nốt nhạc.

12. TẬP ĐỌC :

BÀI TẬP ĐỌC VÀ TẬP HÁT

TÍ HAY KHÓC

Thằng cu Tý nhéo nhéo hay khóc Ba nó
Thằng cu Tý mếu máo "Ba... đồ" nhưng má

về nghe la liên phết Tý vát rồi Tý im ngay liền.
cười trông Ba còn ngó mắt tròn xoe giống như cần nhà.

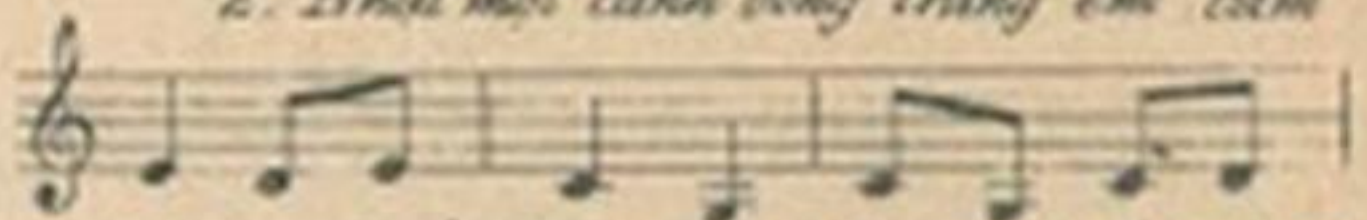
Chuyện

MỘT ĐÀN CHIM YẾN

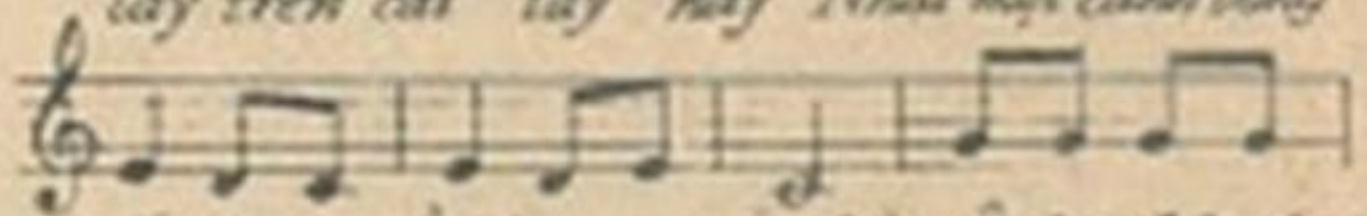

NHẠC VÀ LỜI: MINH - PHÚ

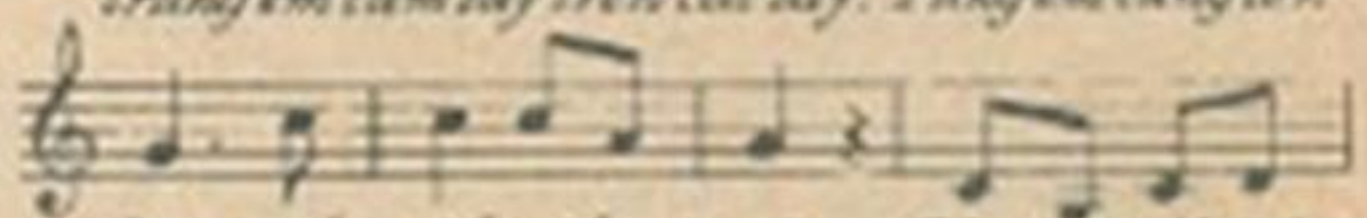
1. Kìa một đàn chim yến đang mổ
2. Nhặt một cánh bông trắng em cầm

thóc trong nằng hềng nè kìa một đàn chim
lấy trên cái tay này Nhặt một cánh bông

yến đang mổ thóc trong nằng hềng. Ô chim kêu chim
trắng em cầm lấy trên cái tay. Tung em tung lên

kêu, chirp chirp chirp che che. Kìa một đàn chim
cao, tính tính tính tang tang. Nhặt một cánh bông

yến đang mổ thóc trông thật vui.
Trắng em cầm lấy trên bàn tay.

Ô kìa đàn chim yến đang mổ thóc A' rừng cánh bay rồi
Ô kìa đàn chim yến đang mổ thóc A' rừng cánh bay rồi
Chim bay mau bay mau. Cất cánh cất cánh bay ra.
Ô kìa đàn chim yến đang mổ thóc A' bay thật xa.

Gờ là gờ em khác em nghỉ khác em khác to này
Gờ là gờ em khác em nghỉ khác em khác to
Hừ ha ha ha ha! Hừ hừ hừ ha ha!
Gờ là gờ em khác em nghỉ khác em khác to gờ.

của T. TRILBY
(Louisa la Petite Chérie)
HOÀNG THẮNG
phóng dịch

Công
chúa

Louisa

(tiếp theo)

— Sao vậy ?

Bởi vì tôi không có ở lại đây. Ông bác Bât Tiên có hứa sẽ đưa tôi trở lại Rouffa. Ở đó tôi có cái «kia» rất đẹp và ở trong một khu vườn rộng, có một khoảng vườn nhỏ của riêng tôi do à xăm làm, có những cây nhỏ nhỏ, những hàng đá nhỏ, một ngọn suối nhỏ. Thật là đẹp !

— Á xăm là ai ?

— Người đàn bà Trung Hoa của tôi. Chính người này đã nuôi nấng dạy dỗ tôi. Người mẹ thân yêu của tôi đã đi tìm tổ tiên ngay hôm tôi chào đời.

Gô Đin trở nên thương hại cô em gái họ sớm mồ côi, cô cảm động nói :

— Vậy thì cô không còn cả cha lẫn mẹ ?

— Còn chứ ! Tôi còn một người cha đáng kính và người mẹ đáng kính. Hai người đang chờ tôi nơi tổ tiên !

Lẽ dĩ nhiên Gô Đin chẳng hiểu Louisa đã nói những gì, nhưng cô gái lại thấy thích thú, rất thích thú, bởi cô em họ rất khác xa với lũ bạn gái của mình.

Bất ngờ, cánh cửa mở tung ra và Phăng Xoa đứng trước cửa kêu lớn :

— Mấy người hãy ra ăn cơm. Cơm dọn xong rồi !

Bình tĩnh, Louisa tiến về phía cửa bé đứng. Cô em họ cầm chặt tay Phăng Xoa và kéo vào trong phòng. Louisa đóng cửa lại rồi nói :

— Hãy nhìn đây !

Bàn tay cô gái dơ lên và những ngón tay có móng dài và sạch sẽ gõ ba lần lên trên cánh cửa. Cô bé nói thêm :

— Anh phải gõ cửa chờ người ta trả lời, và sau đó anh mới được mở cửa và nói : « Nếu Chérifa và chị Gô Đin vui lòng tôi dự bữa cơm thì chúng tôi rất vui mừng ».

Phăng Xoa đứng sững kinh ngạc. Cô em họ cho một bài học xã giao, bởi chính những lời nói đó là một bài học xã giao. Phăng Xoa hiểu rằng người có lễ phép không bao giờ tự tiện vào buồng của một người khác mà không có một lời xin phép trước, dù người đó là anh, chị, em hay Ba Má của mình. Rất có thể những người này đang thay quần áo, hoặc đang tắm rửa. Nhưng Phăng Xoa không chấp nhận những lời nói sau cùng của Louisa ! Những lời nói : « Nếu Chérifa và chị Gô Đin vui lòng tôi dự bữa cơm... » Hừ ! Đúng là con bé em họ này điên rồi. Và lẽ dĩ nhiên con bé này sẽ không bao giờ được nghe Vành Sừng cũng như Phăng Xoa nói những lời kỳ cục như vậy. Nghĩ thế,

Phăng Xoa nổi giận :

— Hãy đi ăn cơm, hoặc nhịn đói rãng chịu ! Tôi đã cho hay trước rồi đó.

Rồi vừa đẩy Gô Đin tránh qua một bên, vừa mở cửa, Phăng Xoa bước nhanh như chạy ra ngoài. Khi đó Vành Săng và ông bà Ba Ry đã ngồi nơi bàn ăn chờ đợi. Phăng Xoa bước tới nói :

— Mấy cô gái sắp tới, nhưng cô em họ sao mà điên khùng hết sức. Nó muốn con phải mời nó như mời một Bà Hoàng vậy.

Ông Ba Ry nghiêm giọng :

— Phăng Xoa, con đừng để ý làm gì. Em họ của con không được giáo dục giống như con. Nó ở trên núi, xa thành phố. Mẹ nó là con gái của một vị Quốc Vương và nó được một người đàn bà Trung Hoa săn sóc. Bà nó tức là chủ Bôn của con đó, trước khi chết đã gửi gắm nó cho bà. Vậy con phải yêu thương, chiều chuộng nó, vì bây giờ nó về không xa gia đình ta nữa.

Bước theo sau Gô Đin, Louna tiến vào phòng ăn. Cô đi thẳng chỗ Ông Ba Ry ngồi, cúi đầu chào và khoanh tay trước ngực, cô bé hỏi :

— Thưa ông bác đáng kính và đáng trọng, ông bác muốn cháu ngồi ở chỗ nào ?

Ông Ba Ry cũng hơi khó chịu, vì ông chưa hề quen với lối lễ phép thái quá như vậy. Vì Louna được dạy dỗ bởi một người Trung Hoa quá kiểu cách.

Ông Ba Ry chỉ một chiếc ghế. Cô gái tiến thẳng về phía chỗ ngồi và chờ cho tới khi cả hai ông bà Ba Ry ngồi xuống rồi cô mới ngồi theo.

Cô bé đã đói. Cuộc hành trình dài dằng dặc bằng xe lửa cho đến khi tới Ba Lê rồi tới trại gia binh, biết bao chuyện lạ lùng xảy ra, nhưng cũng không thể nào ngăn trở dạ dày khỏi làm việc. Cô bé dùng món súp một cách tử tốn, nhưng cũng không dám ăn xong trước ông bà Ba Ry. Cô bé rất ngạc nhiên khi thấy Phăng Xoa và Vành Săng ăn rất ư là lạ. Còn Gô Đin thì không ăn hết vì cô này không ưa món súp và cũng bởi vì cô buồn tức khi thấy đứa em họ không chú ý đến mình. Sau món

súp là món cơm trộn cà tò mắt.

Ông Ba Ry xé thức ăn cho đứa cháu gái rồi nói :

— Bác mong rằng cháu sẽ thích món ăn này.

Louna cảm ơn ông một cách nhiệt thành. Và cũng như khi ăn món súp, cô bé chờ ông bà Ba Ry bắt đầu dùng cô mới bắt đầu ăn theo.

Tất cả mọi việc đó làm cho lũ con ông bà Ba Ry ngạc nhiên hết sức và đều đó cũng làm cho mấy đứa nhỏ tò về khó chịu. Cô em gái họ này được dạy dỗ vượt hơn chúng.

Tới món ăn tráng miệng lũ nhỏ được phép nói chuyện, nhưng chúng đành ngồi câm như hến. Ngay cả đến Phăng Xoa là đứa bé liến thoắng nhất cũng ngồi im, làm cho ông bà Ba Ry phải chú ý đến.

— Thế nào các con ? Các con không có chuyện gì để nói, để hỏi sao ?

Bọn trẻ đồng thanh thưa :

— Thưa bà, không ạ !

Thực ra chúng có nhiều điều muốn hỏi, nhất là chuyện cô em họ, nhưng chúng thấy không tiện chui vào.

Quay sang phía Louna ngồi, ông Ba Ry hỏi :

— Còn Louna, cháu cũng không có điều gì muốn hỏi ư ?

Đôi bàn tay chấp thẳng vào nhau đặt trên mặt bàn, cô bé ngồi thẳng thừng, đầu ngẩng lên, mắt nhìn thẳng ông Ba Ry, cô bé nói :

(Còn tiếp)

FRANKLIN

MỘT CẬU BÉ CON NHÀ NGHÈO. 7 TUỔI, VỪA ĐI HỌC VỪA LÀM THỢ NHÀ IN, 12 TUỔI ĐÃ LÀM THƠ HAY, 15 TUỔI ĐÃ NỔI TIẾNG LÀ NHÀ BÁO VÀ NHÀ HỌC GIẢ THÔNG THÁI, 40 TUỔI ĐƯỢC TÔN LÀ BẠC VĨ NHÂN CỦA NƯỚC MỸ VÀ CỦA THẾ GIỚI.

☆ THẮNG NGỌNG KÉ ☆

NGỌNG đọc sách « Danh nhân Thế giới » kể chuyện thiếu nhi Mỹ tên Benjamin FRANKLIN, 7 tuổi, nhà nghèo làm thợ nhà in, để kiếm tiền đi học, 15 tuổi đã nổi tiếng là một nhà học giả thông thái. Ngọng hết sức khâm phục thế nà thế nào!

Franklin sinh năm 1706 tại thành Boston, nước Mỹ. Con nhà lao động, cha mẹ rất nghèo, nhưng riêng người anh ruột lại khá giàu, có nhà in mà không cấp dưỡng cho em ăn học thế nà thế nào? Cậu bé Franklin phải làm nghề sắp chữ trong nhà in của anh, để tự kiếm tiền đi học một mình. Thật là tội nghiệp!

Người anh không thương cậu, vì Franklin là một đứa bé ham học, ham đọc sách, đọc báo, thường bỏ bê công việc nhà in của ông. Nhiều lần ông bắt gặp cậu để đèn sáng đêm đọc sách, ông nảy la rầy, đánh đập và cấm cậu xem sách xem báo. Nhưng bé Franklin vẫn lén lút một mình tìm tòi học hỏi để mở mang trí óc.

Lúc 7 tuổi, một hôm ra biển, bé Franklin muốn biết biển rộng chừng nào thế nà thế nào, tại sao biển rộng

quá xá vậy, tại sao có sóng từng đợt từ ngoài khơi tiến đập vào bờ? Bé liền ngồi một mình trên một chiếc thuyền nhỏ chèo ra giữa biển để quan sát!

Lúc 12 tuổi, bé Franklin đã làm thơ ca ngợi những người đi biển. Gửi nhà báo, bài thơ được đăng, cậu vui mừng, bắt đầu tin tưởng nơi khả năng học thức của mình. Cậu càng cố gắng học hỏi, vừa làm thợ sắp chữ nhà in, vừa mua sách mua báo tự học một mình. Trong lúc những đứa trẻ khác lo chơi bời, nhảy nhót, bé Franklin chỉ thích ngồi đọc sách, ghi nhớ những điều học hỏi và viết đăng báo những loạt bài nghiên cứu.

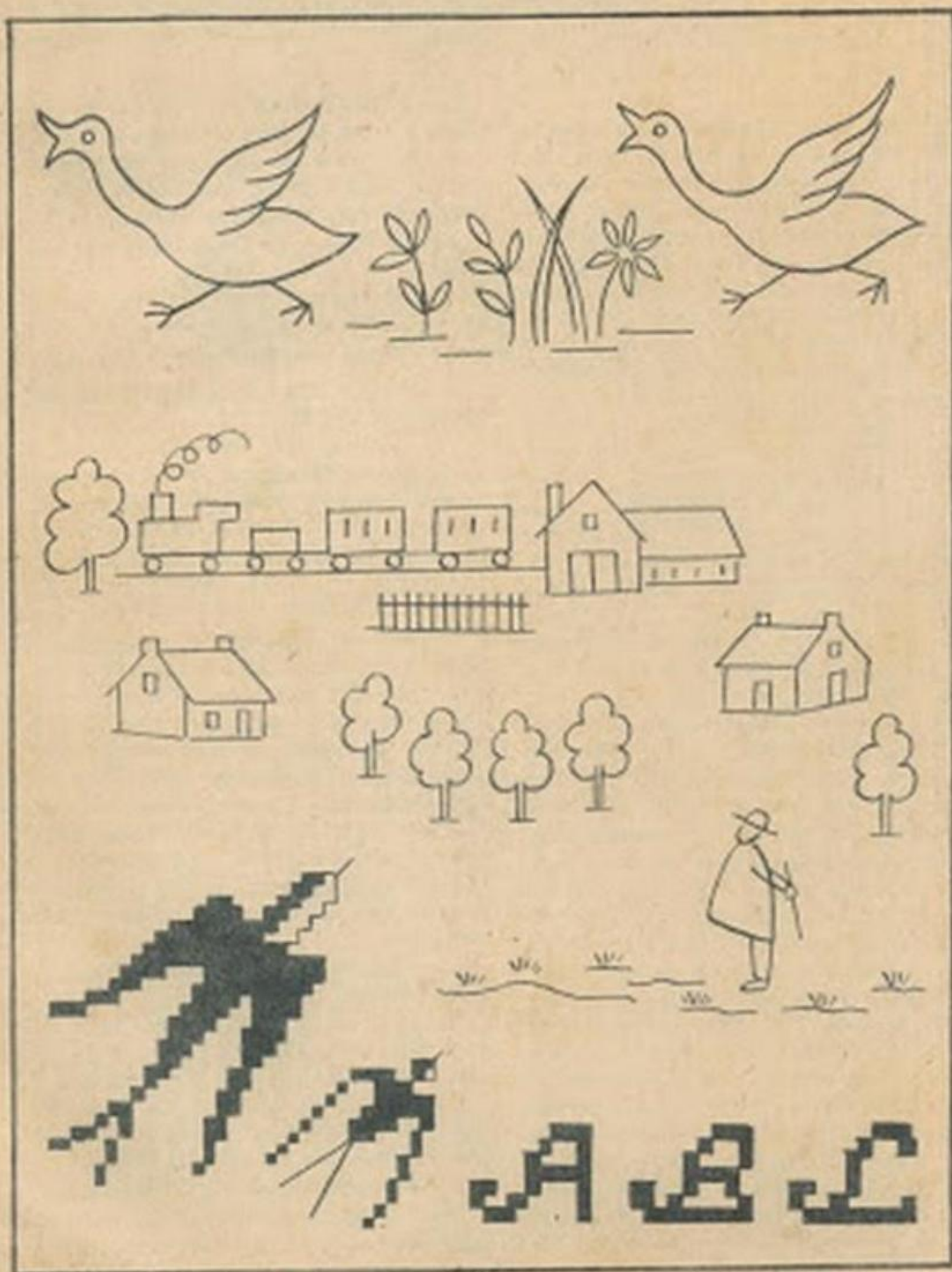
15 tuổi, Benjamin Franklin đã nổi tiếng là một kỳ giả có học thức và trẻ tuổi nhất của Hoa Kỳ.

Người anh đã không hạnh diện có người em ruột tài hoa như thế, lại còn ghen ghét, đuổi bé Franklin ra khỏi nhà in của ông.

Tội nghiệp Franklin, mới 15 tuổi, đã thất nghiệp đi lang thang ngoài phố, thế nà thế nào?

(Ký sự sẽ kể tiếp)

mẫu thêu

Một chấm

KEM

HIỀN nhìn đảo dác chung quanh. Không có ai hết. Chị Hà đã đi học. Cả Phúc và Hạnh cũng đã đến trường. Thế là chỉ còn một mình Hiền ở nhà. Ba Mẹ đang nghỉ trưa trong phòng. Hiền rón rén xuống nhà bếp. Với động tác thật nhẹ Hiền mở cánh tủ đảo nhanh cặp mắt. Một ổ chả giò ngon lành nằm gọn gàng trong ấy bên cạnh mấy chiếc nem. Hiền nhìn chung quanh một lần nữa cho cẩn thận rồi bứt mấy chiếc nem bỏ vào túi. Chạy thật nhanh ra vườn, Hiền nằm lăn trên thảm cỏ êm như nhung. Gió mát quá. Chim riu rít trên ngọn cây. Hiền bóc những chiếc nem xinh xắn, ngậm ngấm một gậy rồi cào vào mồm nhai một cách thích thú. Vừa ăn Hiền vừa nghĩ cách để dấu nhem chuyêa ăn vụng của mình. Thế nào chị Hà cũng đoán ra ngay Hiền là thủ phạm đã đánh cắp mấy chiếc nem của mẹ cho xem. Hiền đâm ra lo lắng. Chết rồi! làm sao bây giờ. Hiền ăn ngốn ngấu như sợ bị bắt gặp. Hiền nghĩ ra một cách hay hay. Phải rồi Hiền sẽ chạy tội bằng cách ấy. Nếu không chị Hà sẽ phạt Hiền quí suốt ngày xấu hổ lắm. Nhanh nhẹn Hiền chạy xuống nhà bếp mở tung cánh cửa tủ đựng thức ăn. Hiền lấy dao soi thủng một vài chiếc nem và ổ chả giò như những con chuột. Thế nào mẹ và chị Hà cũng không tài nào đoán ra mình đã ăn mấy chiếc nem ấy. Hiền mỉm cười với ý nghĩ đó. Rồi Hiền leo lên giường vờ đang say ngủ. Chị Hà đi học cũng sắp về... Có tiếng xe chị Hà vào sân. Hiền nghe tim đập thình thịch... Chị Hà đã vào đến cửa. Hiền nằm xoay vào tường để dấu đôi mắt cứ máy động luôn. Nếu chị Hà biết rằng Hiền còn thức chắc chắn rằng Hiền không thể nào dấu được cù chuyện ăn vụng của mình.

— Thôi chết rồi! Ai đã mở tủ cho chuột vào ăn hết mấy cái nem rồi mẹ ơi.

Hiền nằm im thím thít nghe tiếng chị Hà quát tháo từ nhà bếp vọng lên. Hiền lắng nghe tiếng dép lẹp xep của mẹ đi xuống dưới nhà. Tiếng mẹ lộ vẻ ngạc nhiên:

— Sao lạ vậy? Lúc này mẹ nhớ là đã đóng cửa tủ cẩn thận rồi mà.

— Chắc con mèo nó cạy đấy mẹ à.

— Vả lý, con mèo không tài nào biết bắt ghê để cạy tủ.

— À... à... con hiểu rồi.

Hiền sợ hết hồn. Chết rồi! Lúc này vì quá hấp tấp Hiền quên việc dời cái ghê sang nơi khác. Thế là tang chứng còn y cả ra đấy làm sao Hiền chối cãi cho được.

— Hiền ơi!

Tiếng chị Hà gọi như một mệnh lệnh. Hiền vờ say ngủ, nằm im không nhúc nhích. Quái lạ! Hiền muốn nằm yên cũng không được. Hết ngửa trên trán lại đến cái mũi. Cái quá Hiền ngồi bật dậy như chiếc lò xo. Chị Hà vào đến. Hiền vờ như không biết chuyện gì xảy ra.

— Chị Hà đã về rồi hả? Nhanh thật, em mới ngủ có một tí mà chiều rồi.

— Thôi đừng vờ cu cậu! Tôi biết từ trưa đến giờ cậu chả có chớp mắt được đâu.

— Em ngủ từ trưa đến giờ thật mà. Không tin chị hỏi...

— ... hỏi ai? hỏi cái tủ đựng đồ ăn ở nhà bếp phải không? Hiền cố vờ như không hiểu chị Hà muốn nói gì.

— Hỏi anh Phúc với con Hạnh ấy chứ. Cả mẹ nữa. Chị Hà hỏi thử xem có phải từ trưa đến giờ em ngủ không?

Không hiểu nghĩ sao, chị Hà gật gù:

— Ừ nhỉ! Lúc này về chị còn thấy Hiền nằm ngủ kia mà. Nói xong chị Hà

đều dằng nhìn Hiền. Ánh mắt không chút khiên trách hay nghiêm khắc. Thế mà Hiền cảm thấy sợ sệt và ngại ngùng làm sao. Hiền e dè cúi mặt không dám ngừng lên... Chị Hà vuốt đầu Hiền :

— Hiền ngoan lắm. Thôi đi rửa mặt rồi lấy bài ra học nhé !

Hiền dạ nhỏ nhỏ rồi nhảy phóc xuống giường. Hiền lấy quyển tập Đức Dục ra lên bàn ngồi học: Ồ ! Bài học hôm nay mang đề tựa là : **PHẢI THÀNH THẬT**. Hiền học mãi mà tâm trí Hiền cứ nghĩ ngợi vẩn vơ. Hiền cảm thấy xấu hổ với mình bởi vì Hiền đã nói dối mẹ, nói dối chị Hà. Hiền đã không thành thật với chị Hà. Hiền đã dối mẹ. Tội của Hiền nặng lắm, thế mà Hiền đã đổ tội cho con mèo, con vật dễ thương của bé Thủy.

— Hiền ơi ra chị bảo.

Có tiếng chị Hà gọi. Hiền đứng lên thần thờ. Sự hồi hận ray rứt trong lòng Hiền làm gương mặt cậu bé mang vẻ đăm chiêu. Chị Hà đã đến bên.

— Hiền thuộc bài chưa ?

— Em... em chưa thuộc — Hiền ấp úng.

— Sao vậy ?... đưa chị xem. À, bài ngắn thế này mà em học này giờ vẫn chưa thuộc ?

— Tại... tại vì...

Như không để ý đến điều đó. Chị Hà vớt con mèo bé bỏng trên tay xuống chân Hiền :

— Tại con mèo quai này nè. Nhà hết cả thức ăn rồi. Chiều mẹ phải đi chợ lần nữa. Hiền đem vớt nó xuống sông để trừng trị tội ăn vụng của nó dùm chị đi. Nó hư lắm.

Ngập ngừng, Hiền đem con mèo vào lòng dợm bước đi. Một ý nghĩ đến thật nhanh trong trí làm Hiền chùn bước. Hiền nhìn chị phân vân. Nếu Hiền thú nhận không hiểu chị Hà có phạt Hiền không ? Thôi vậy, thế nào Hiền cũng phải thú nhận một lần kéo Hiền không thể nào thấy lòng bình thản để học bài được. Thấy cậu bé do dự như có điều gì muốn nói. Chị Hà hiểu ngay. Chị biết tính Hiền. Lén lỉnh, cứng đầu nhưng biết tự sửa mình. Chị vuốt tóc cậu bé :

— Hiền có điều gì muốn nói với chị phải không ?

— Nhưng chị hứa là đừng mắng em nhé.

— Chị hứa.

Hiền nói thật nhanh không dám nhìn chị Hà :

— Chị đã mắng oan con mèo rồi. Chính em đã...

— Hiền ngoan lắm. Hiền đã biết nhận lỗi để mình oan cho kẻ khác thật là đáng khen.

Hiền ngạc nhiên nhìn chị. Ồ ! Tại sao chị Hà không có vẻ gì ngạc nhiên hết. Hiền ấp úng :

— Sao chị Hà biết mà chị không mắng em, không trừng phạt em ?

Chị Hà mỉm cười kéo cậu bé vào lòng thương mến :

— Hiền biết tại sao không ? Vì chị muốn cho Hiền tập lấy tính thành thật. Hồi đó có một lần chị ăn vụng như Hiền vậy. Mẹ đâu có bắt gặp. Mẹ cứ ngỡ chị Hai để người ta vào trộm. Mẹ cứ rầy chị Hai mãi, chị hối hận quá thế là chị xin lỗi mẹ, xin lỗi chị Hai cũng như Hiền đã nhận lỗi với chị bây giờ vậy.

Có tiếng thảng xe ngoài cửa, Phúc và Hạnh đã về. Hạnh chạy vào nhà :

— Chị Hà ơi... chị Hà ơi... tháng này Hạnh hạng nhất.

Thấy Hiền ngồi trong lòng chị, Hạnh phụng phịu dậm chân :

— Chị Hà cưng anh Hiền hơn em nhé. Em hông chịu đâu.

— Thôi cô bé ! Vào rửa mặt nhanh lên rồi chị dẫn đi thưởng cho một châu kem.

— Ồ... Ồ... có thể chứ...

Hạnh tỏ vẻ hài lòng, chạy vào trong thay áo. Hiền đem con mèo vào lòng thầm thì : xin lỗi Miêu nhé, Miêu có giận Hiền không ? Hiền ngừng lên bắt gặp ánh mắt hài lòng của mẹ, có cả chị Hà đang đứng bên cạnh mẹ nữa. Hiền bẽn lẽn nhìn mẹ.

— Con giống chị Hà, phải không mẹ ?

Vân Hà
TRẦN-HỒNG-ANH

THI VĂN ĐOÀN THĂNG BỜM

tâm sự TAKI

(cho Dung, Minh)

CÁC anh chị độc giả của « Thăng Bờm » ơi! Em là Taki đây nè, các anh chị có thích nghe em kể chuyện không? Chuyện em kể không có gì hay hết, toàn là nói đến ba, mẹ, anh chị của em không bà. Vì em là loài « Cầu » mà ly. Nếu anh chị thấy hay thì vỗ tay tán thưởng, vì lỗ tai em thính lắm cơ, ở xa mấy em cũng nghe được hết bà. Còn dở thì anh chị cũng... vỗ tay để khuyến khích tinh thần em nha, rồi em sẽ cố gắng kể chuyện thật hay để anh chị giải sầu những lúc nhàn rỗi, anh chị chịu hôn?

Bây chừ em bắt đầu câu chuyện nghe:

Gia đình họ « Cầu » nhà em có tất cả tám người: Ba em, mẹ em, em (Taki), anh Lucky, chị Mìnò, chị Radio, chị Sincò và thằng Ritky (tất cả tên này đều do cô chủ Hào em đặt đấy). Gia đình em đông ghê hén anh chị, mẹ em kể là hồi mới sinh chúng em ra, ông chủ em thích lắm cứ vuốt râu đi qua đi lại cười hoài và nói:

— Năm này là năm Tuất, con Lô tồ (mẹ em) nó sinh tới sáu con là nhà mình « đại hên » rồi đó.

Các anh chị biết hôn? Vì các lứa trước mẹ em sinh ít lắm, chỉ hai, ba con là cùng. Mẹ em vì đông con nên ăn nhiều lắm, nghe bà chủ cứ than tốn cơm mà em phát râu. Tụi em lớn lên bằng bầu sữa và tình yêu của mẹ, sự triu mến của các cô cậu con ông bà chủ. Còn ba em, mẹ nói ba thương tụi em lắm nhưng em không thấy dấu hiệu gì tỏ ra ba em cưng chiều con hết. Mỗi

lần tụi em mon men đến gần chui vào lòng ba thì ba nạt lên một tiếng làm tụi em khóc quá chừng. Em không nói láo đầu! Có lần thằng Rit Ky thấy ba em ngủ nó chạy đến « ồng » gừ gừ khiến nó vừa khóc vừa la, mẹ đồ mãi mới nín đó.

Buổi trưa nọ, em nghe mấy cô cậu nói chuyện về chúng em. Cô Hào có tình yêu loài vật nhất bàn rằng: « — Thôi để nuôi hết sáu con đi, cho tội nghiệp. »

Cô Hân có vẻ khó chịu:

— Nhà tám con chó chạy « rần rật » suốt ngày, người ta trông vào như cái sở thú ấy, cho bớt đi!

Êo ơi! Em nghe cô Hân nói, em run quá. Anh Lucky đang ngủ em định gọi dậy để cho anh biết « tình thế khẩn trương » thì có tiếng lè nhè của bà chủ vừa ngủ dậy:

— Thôi con ơi! Thôi buổi « kiểm ước » mà nuôi nhiều quá của đầu cho nó ăn, thấy tội nghiệp mà nuôi thì...

Cô Hào bắt đầu sụt sịt:

— Con không chịu đâu, nuôi hết bà... con nào cũng đẹp, cho uống thấy mỡ...

Cậu Lữ gắt: Uống thì Hào nhìn cơm cho nó ăn đi, nghèo mà ham!

Em buồn quá, mẹ em đi đầu rồi, chắc hẳn mẹ em sẽ buồn lắm. Thôi thì phó mặc cho số mệnh, biết làm sao bây giờ. Các anh chị có đau lòng như em không? Chợt thấy cô Hào còn ngồi thừ người bên gốc cây, em đến gần liếm tay cô, cô xoa đầu và bắt « bộ chết » cho em nữa, em thương cô ghê ghê là.

XXx

— Con Hân đâu? Kêu mấy con chó lại coi.

— Chắc! Chắc! Đây nè ba.

Sáu đứa em lần lượt « diễn hành » qua mắt ông bà chủ. Bà chủ vừa chải đầu vừa nói:

— Chọn hai con nào đẹp nhất để giữ nhà.

Giờ tanh lý đã điểm. Trời ơi! Thằng Rít Ky vô tư quá cứ đùa giỡn mãi. Chị Radio, anh Lucky hình như cũng đã hiểu nên mặt ai cũng dàu dàu. Bỗng có bàn tay chộp đầu em: — Đây con này nè, đẹp ghê! Tiếng cậu Lữ lên: — Con này nữa, nó xoay lưng, giữ nhà một cây.

Em nhìn sang, thì ra anh Lucky.

Thế rồi, lần lượt thằng Rít ky và ba chị của em ra đi, em còn nhớ, mấy người đến bắt chó, ai cũng đòi bắt thằng Rít ky hết vì nó là chó đực mà. Em nghĩ đời thật là kỳ cục, mẹ em giữ nhà sống hơn ba em, vậy mà cả nhà vẫn cưng ba em hơn, em quyết kỳ sau đâu thôi làm chó đực nữa.

xxx

Hôm nay, em thấy nặng đầu quá. À! phải rồi, hôm qua cô Hảo tắm cho em vào buổi chiều nên em bị cảm nằm suốt ngày. Tội nghiệp anh Luc ky thấy em ốm cũng nằm kế bên, không đùa giỡn như lúc trước. Em nằm mê man, cô Hảo khóc, cậu Lữ đi mua thuốc cho em. Mỗi lần em uống thuốc khổ ghê đi, cô Hảo cay miệng, cô Hảo ôm em, cậu Lữ đồ thuốc. Nhiều lúc em nhỏ cả ra ngoài, cậu Lữ vốn nóng tính "đét" cho em một cái, em khóc thảm thiết, cô Hảo cũng òa khóc theo. Em thương cô Hảo nhất, bàn tay cô ve vuốt lông em dịu hiền làm sao, nỗi lo lắng hẳn lên mặt cô. Em hứa khi hết bệnh sẽ giữ nhà và thật ngoan để đáp lại tấm lòng của cô đối với em.

Hôm nay, em đã lành bệnh rồi đó! Anh Lucky và ba em bắt đầu dẫn em đi dạo quanh vườn, em ăn thiệt nhiều. Cô Hảo khoe với bà chủ là em ăn « giả bữa ». Ôi! có tiếng anh Lucky sửa ai vậy cà, thôi để em đi ra xem ảnh sửa ai mà « ốm tôi » vậy. Hẹn các anh chị khi khác nhé! em sẽ kể chuyện: « Anh Lucky đại chiến nàng miu miu » hấp dẫn, lý kỳ rùng rợn lắm. Bè giờ, em « si tốp » nghe (tiếng này em bắt chước cậu Lữ đấy).

PHẠM THỊ KIM THANH

Đệ Tam — Gia Long

BÉ MÍ NỊ CÔ

(Hào ca Tân T.V.Đ. Tự lự)

Hôm nay đi học trễ,
Nên bị cô giáo la.
Bé thấy buồn ghê đy.
Và sợ cô quá hà.
Sao có hay la thế?
Bé đâu muốn đi trễ.
Vì hôm qua thức khuya.
Nên bữa nay mới thế.
Chứ bé đâu có hư
Từ nay bé quyết từ
Không thức khuya thế nữa.
Có tha Bé chưa có?
Có tha rồi bé hứa,
Hứa đi học đúng giờ.
Và học hành chăm chỉ
Tha Bé đi nhé Cô!

NHẬT QUANG

Huỳnh Đức Lộc — Ban Mê Thuột

Một buổi chiều,
Gió hiu hiu,
Giòng sông xanh,
Trời dập dề.

Ru hồn khách cô liêu,
Vào cuộc đời diêm kiều,
Bảng khung trời thơ mộng,
Và cảnh vật thương yêu.

THƯƠNG HOÀI

CUỐI ĐÔNG

Một buổi chiều cuối đông...

Bầu trời xập nhệch nhuộm màu thê lương, buồn âm đạm. Một cơn gió mạnh thổi qua tạo thành cơn trốt xoay cuốn cát bụi bay trên không, mấy chiếc lá lìa cành gập cơn gió mạnh bay trở lên, như muốn bám víu lại cái thời gian tươi đẹp đã qua. Xe cộ đua nhau chạy vun vút để mong về nhà cho sớm. Vì màn đêm sắp buông.

Trên vỉa hè, một cậu bé ăn xin, trạc chừng chín mười tuổi với đôi mắt đắm chiều nhìn lên bầu trời, rồi nhìn xuống dãy phố đối diện. Mọi nhà đều đóng cửa, đèn đường đã lên, phố xá ít người qua lại... Một làn gió thổi qua, khiến nó co rút lại với manh áo rách, chiếc quần đùi không đủ ấm thân. Đôi gòong lè lín dài trên má, chảy xuống môi. Đêm nay, nó ngủ với người bạn thân yêu nhất đời là manh chiếu rách, nhờ manh chiếu che đắp nó trong đêm lạnh, giúp đỡ chống lại đàn muỗi đói. Tiếng sột soạt ở góc đèn, khiến nó giật mình. Thì ra một con chó lớn và hai con chó con đang đùa giỡn với nhau. Bằng nó nghĩ đến mẹ. Người mẹ thân yêu nhất đời đã lìa trần cách đây vài tháng.

Lúc mẹ nó còn sống, dù nghèo, bà vẫn cưng chiều, thương yêu nó hết lòng. Nó cũng được đi học, được cô áo quần đẹp mỗi lần Tết đến, được mẹ cho nhiều quà mỗi khi học giỏi, được thầy, cô khen thưởng. Nhưng bây giờ thì hết rồi, nó chỉ là một đứa trẻ bơ vơ côi cút, sống vất vưởng xó chợ đầu đường...

Nó trải manh chiếu trên nền gạch trong một góc tối trước vỉa hè của một ngôi nhà lầu, nó nằm xuống, lấy chiếc mền cũ quấn kín khắp người và nó bắt đầu khóc, gọi mẹ trong âm thầm... Đêm đó, nó nằm mơ, thấy mẹ nó ngồi bên nó, tươi cười âu yếm vuốt ve, an ủi nó. Bà bảo với nó rằng, nếu nó vẫn ngoan ngoãn, thì rồi đây, thế nào cũng có một nhà hảo tâm đem nó về nuôi và rồi nó sẽ lại được đi học, được sống trong mái ấm gia đình.

Trong giấc ngủ mơ màng, nó mỉm cười — một nụ cười hy vọng.

Lan-Dài Nguyễn-Ngọc-Hai

Chiều Quê

Thơ của các bạn của tôi
L.T.N.

thoạt từng cơn mây gió lên khơi,
những cơn chiều nhỏ tung trời mà bay,
chiều tàn nắng ấm vương dài,
từng đoàn trẻ nhỏ nô cười tưng tưng,
xa xa thấp thoáng mái tranh,
khóc làm chiều gay gắt như mảnh sương giăng,
tư đâu theo gió vọng vang,
sáo diều vi vút trải ngàn cỏ cây,
nắng vắn đỏ đỏ hây hây,
mặt non đổ nước vui vầy thành thời,
trên cao diều vẫn tung trời,
như trời như gió như trời như ai,
chiều quê đẹp lắm người ơi.

LÊ TRÚC NGUYỄN

Nhị A — Bồ Đề — Kiên Hòa

trở về TRƯỜNG CŨ

Xa lâu rồi không về trường cũ
Bạn đây giờ còn đủ hay không
Ra đi tan nát cõi lòng
Chia tay hôm ấy nói không nên lời

xxx

Nay trở về trường kia vắng ngắt
Cây điệp giờ còn khắc hàng tên
Sân trường giờ rộng vắng mênh
Phượng rơi càng thấy buồn thêm trong lòng.

NGUYỄN VĂN PHÚC

Đệ lục A18 — Bồ Đề — Saigon

BỒ NÀO *trả lời cho* ĐỨC KHỔNG-TỬ *đây?*

Nhân đọc chuyện xưa về bé Hạng Tháo hỏi Đức Khổng Tử và bắt bí nhà Triết học llo thành nước Lỗ, Ba Kim kể cho Kim nghe rằng trong sách *Lỗ tử* cũng có chép chuyện một hôm Đức Khổng Tử đi chơi miền quê, gặp hai bé chăn trâu cãi nhau.

Một bé nhất định bảo : « Mặt trời lúc mới mọc, gần ta hơn » !

Bé kia trề môi : « Xí ! Nói bậy ! Mặt trời đứng ngọ mới gần ta hơn chớ bộ ! ».

Bỗng một ông già râu tóc bạc phơ từ xa đi tới. Hai trẻ chăn trâu không biết ông Cụ là ai nên không để ý, và cứ cãi nhau âm ỷ. Ông Cụ chính là Đức Khổng Tử. Ngài ngưng bước mỉm cười hỏi :

— Hai cháu cãi nhau về chuyện chi vậy ?

Một thằng bạo dạn nói :

— Thưa Cụ, cháu bảo mặt trời lúc mới mọc gần ta nhất. Thằng Cu Mít cứ cãi là mặt trời đứng bóng gần ta nhất.

Đức Khổng Tử trố mắt hỏi :

— Tại sao cháu bảo mặt trời lúc mới mọc gần ta nhất ?

— Thưa Cụ, vì nó gần ta hơn nên lúc nó mới mọc, nó to bằng cái nia, lúc đứng bóng nó xa hơn nên nó chỉ nhỏ bằng cái đĩa thôi.

Đức Khổng Tử hỏi thằng kia :

— Còn cháu, tại sao cháu bảo mặt trời lúc đứng ngọ lại gần ta hơn :

— Thằng Cu Mít đáp :

— Dạ thưa Cụ, tại vì lúc ngọ ta nóng nực lắm vì mặt trời ở gần, chứ lúc mặt trời mới mọc, đâu có nắng nóng oi ả thế ả ?

Thưa Cụ, thế là con nói đúng, hay thằng Cu Khế nói đúng ả ?

Đức Khổng Tử đứng ngẩn ngơ nghĩ mỗi một lúc mà không trả lời được. Ngài đành thủ thật với hai bé chăn trâu :

— Điều đó ông cũng không biết !

Nói xong, Đức Khổng Tử đi thẳng một mạch ?

xXx

Bây giờ, bé Kim xin hỏi các bạn đọc Thằng Bờm nhá : Bồ nào trả lời giùm cho Đức Khổng Tử được không ?

Kim tin rằng nhiều bồ sẽ trả lời được, chứ hổng lẽ 100.000 độc giả Thằng Bờm cũng chịu thua hai bé chăn trâu nước Lỗ sao hả ?

Riêng bài đáp này gửi về Bé Kim, Tòa soạn Thằng Bờm. Bồ nào đáp đúng và viết hay, chị Diệu Huyền sẽ đăng tên trên báo. Giao hẹn với các bồ nực cười lể.

KIM CHÍCH CHÒE

PHIẾU XIN GIA NHẬP THI-VĂN-ĐOÀN THẮNG BỜM

Tên họ Bút hiệu (nếu có)

Tuổi Lớp Trường

Địa-chỉ Trường Địa-chỉ nhà

. Ngày . . tháng . năm 197 .

Ký tên .

DANH SÁCH NHỮNG EM ĐƯỢC VÀO THI VĂN ĐOÀN THẮNG BỜM

(tiếp theo)

- 31 Trác-Sắc — Bà-Ninh — Nha-trang.
- 32 Linh-Trang — Tân-Phước — Gia-dinh.
- 33 Chinh-Sơn — Phan-Sào-Nam — Cholon.
- 34 Nguyễn-Thiện — Kỹ-thuật — Đà-nẵng.
- 35 Lê-chánh-Nhân — Huỳnh-Khương-Ninh — Saigon.
- 36 Trưng-Dương — Đặng-Khoa — Nha-trang.
- 37 Thạc-Hy — TH Minh-Tâm — Cần-thơ.
- 38 Ba-Tron — Phan-thành-Giân — Kontum.
- 39 Thu-Hương — TH Hưng-Đạo — Saigon.
- 40 Tường-Lư-Ngọc — Quốc-Việt — Cholon.
- 41 Phan-thu-Thảo — Nữ Trung-học — Quảng-Ngãi.
- 42 Trường-Quang-Châu — Bồ-Đề — Quảng-Ngãi.
- 43 Hàn-Long — Đạt-Đức — Gia-dinh.
- 44 Như-Không — TH Vững-Tài.
- 45 Nguyễn-Việt-Long — TH Thước-Nóc.
- 46 Nguyễn-Quốc-Toàn — Lươn Hiên-Vương — Saigon.
- 47 Hoàng-Linh-Trang — Công-Lập — Kiến-Tường.
- 48 Mai-Tường-Duyên — Bồ-Đề — Ban-tri-thuật.
- 49 Ngọc-Phủ Xuân-Tâm — Phan-châu-Trình — Đà-Nẵng.
- 50 Thu-Linh — Bồ-Đề — Phan-Thiết.
- 51 Nguyễn-văn-Phúc — Bồ-Đề — Saigon.
- 52 Trần-Tử-Thủy — Hưng-Đạo — Saigon.
- 53 Thu-Phong — Kiến-Mẫu — Thủ-đức.
- 54 Lê-Tử-Như-Sơn — Trí-Đức — Saigon.
- 55 Phạm-thị Kim-Thanh — Gia-Long — Saigon.
- 56 Linh-Nương — Phan-Sắc-Nam — Cholon.
- 57 Khắc-Linh — Lươn Hiên-Vương — Saigon.
- 58 Tường-Anh — TH Kỹ Thuật Cao Thắng.
- 59 Lê-văn-Sanh — TH Chinh-Tiến — Phan-Thiết.
- 60 Tuấn-Hoàng — TH Quang-Minh — Cần-Lớn.
- 61 Lê-thị Kim-Anh — TH Gia-Long — Saigon.
- 62 Trần-Uyên — TH Hồ-ngọc-Cầm — Gia-Dinh.
- 63 Trần-quốc-Hùng — TH Thời-Đại — Saigon.
- 64 Đức-Hạnh — TH Lê-Bảo-Tịnh — Saigon.
- 65 Đồng-văn-Tâm — TH Khiết-Tâm — Bùn-Hoa.
- 66 Thương-Trường-Thu-Thu — TH Kiến-Thiết — Saigon.
- 67 Đá-Lạnh — Tiểu-Học-Cam-Ranh.
- 68 Hoàng-thành-Đức — Tiểu-Học-Trương-Minh-Giảng — Saigon.
- 69 Bò-Khò — TH Nông-Lâm-Sức — Cần-Thơ.
- 70 Đỗ-Tuấn-Kiệt — TH Thời-Đại — Saigon.

(còn nữa)

Các em mến,

Khi nào thi làm xong, thì thức gửi và đến lấy như lễ nào, chị sẽ thông báo cho các em biết sau. Các em đừng sốt ruột nhé.

Thương mến,

Chị Thu Mai.

Thư từ bài vở cho THI VĂN ĐOÀN THẮNG BỜM xin gửi:

PHAN-THỊ THU-MAI

Tuần Báo THẮNG BỜM

522 đia — Trương-minh-Giảng — Saigon.

- ✧ « Truyện Basil Zahanoff, là bịa đặt, khó tin quá » của Huỳnh Quốc Tuấn, 30 Pasteur, Ba Xuyên.

ĐÁP : Nếu không tin thì mở *Dictionnaire Larousse XXe siècle*, tìm tên Zahanoff sẽ thấy. Nếu không tìm Tự Điển Larousse, thì đọc *Historia* tháng 8-1959, có đầy đủ tài liệu hơn nữa. Nếu không đọc được tiếng Pháp, thì đọc bài khảo cứu bằng tiếng Việt trong *Phổ Thông* tập chỉ năm 1955.

- ✧ « Nói rằng người Đức tên Walter Boehming 48 tuổi chỉ cao 52 centimét là vô lý !! » cũng của Huỳnh Quốc Tuấn, 30 Pasteur Ba Xuyên nhận xét như vậy trong thư gửi về Tòa soạn ngày 23-3-1970.

ĐÁP : Hãy đọc quyển « *Le Livre des Extrêmes* » của Guinness Hachette, Ed. Hachette 1962, trang 19 :

« Walter Boehming, 48 ans, qui se proclamait le plus petit nain du monde, est décédé à Delmenhorst, Allemagne, en février 1955. Il mesurait 52 centimètres ».

- ✧ « Cháu mong Thằng Bờm có thêm mục giải nghĩa từ ngữ Hán Việt, vì chúng cháu chưa hiểu thấu cho lắm nhiều từ ngữ Hán Việt trong các bài học ở trường... », của em Nguyễn thị Mai Hương, học sinh lớp Năm 1, trường Đoàn thị Điểm, Gia-định.

ĐÁP : Tuần Báo Thằng Bờm sẽ mở thêm trang một ngày gần đây, sau khi chuẩn bị đầy đủ các điều kiện kỹ thuật về nhà in, thêm trang sẽ thêm nhiều mục, trong đó sẽ có mục giải nghĩa các từ ngữ Hán Việt, như em mong muốn.

- ✧ Đáp bạn Mai văn Khị, Chung viện Phanxicô, Thủ-đức. — Thằng Bờm chưa tính đến việc bán báo dài hạn trong lúc này. Vậy xin bạn tạm mua báo ở ngoài. Chúng tôi sẽ định giá bán dài hạn trên báo, khi nào thuận tiện.

- ✧ Em Phạm thị Thanh Tâm, Trung học Banmethuôt. — Rất tiếc chị không thể nào trả lời bằng thư riêng cho em được. Em thử tưởng tượng mỗi ngày chị nhận được gần hai trăm bức thư của bạn đọc Thằng Bờm toàn quốc, thì chị đâu còn thì giờ viết thư riêng cho các em ! Bài và thơ gửi về, chị xem và nếu hay thì chị sẽ đăng. Em ngoan lắm. Mến em nhiều.

- ✧ Em « Châu Châu », Trung Tiểu học Nguyễn Tri Phương, Huế. — Thằng Bờm sẽ thêm trang và thêm bài nhiều hơn nữa, cái đó là « công » rồi. Em nhẫn nại chờ nhé. Mến.

Thẻ Đoàn Viên Thi Văn Đoàn Thằng Bờm đang in. Hy vọng trong tháng tới, em sẽ nhận được thẻ.

Các bạn yêu Thằng Bờm ! Xin các bạn hãy nhẫn nại. Thằng Bờm sẽ tăng thêm số trang và tăng thêm bài trong một ngày gần đây, để thỏa mãn sự mong muốn của các bạn.

Chào Quạt mo !

DANH SÁCH CÁC EM ĐÁP TRÚNG 2 CÂU (THĂNG BỜM SỐ 4)

Đoàn H. 10 Lê Lai Cư xá Đoàn Kết Cần Ranh Nguyễn thị Hai Liên gia 9/82 Ấp Nhơn
 Nương A Lê Thanh Tân Long An Chang-minh-Thái Lớp 7 *5 Trường Trung học Gò Công
 Nguyễn-văn-Vy 12 Trần quốc Tuấn Ninh-Hòa Nguyễn-thị-Ngọc Lớp 8P2 Trường Trung học Kiến
 Phong Quách Thành Lớp 6P Lâm Sơn Ba-Xuân Nguyễn-thơ-Hậu Lớp 5F Trường Trung học
 Nguyễn Huệ Phú-Yên Nguyễn-thành-Trung Tiểu học Minh-Thiên Tòa Thành Kiến Hòa Lê-văn-
 Mây 74 Đồng Khánh Phan-Thiết Lý-thị-Phước 192M Lý Thái Tổ Trại Cảnh Sát Quốc gia Phong
 Bình Ngô-văn-Triều 108 Lý Thái Tổ Cần Thơ Nguyễn-anh-Dũng Lớp 9/1 Trung học Thành
 Cầu Sơ Ngũ Quyền Bình-Dương Mai-văn-Thị CV Phan Xi Cô Thủ Đức Đinh-Dạ-Lý-Hương
 78/540 Gia Long Gò Vấp Ngô-quang-Vinh C/15 918 Hưng Đạo Vương Biên-Hòa Quách-Hồng
 174 Nguyễn Trãi Phương Ba-Xuân Tiệm thuốc Đông Hải 56/255 Nguyễn Huỳnh Đức Thủ Thừa
 Long-An Võ-thị-Nga 192N Lý Thái Tổ Phong-Dinh Nguyễn-Hoàng-Tuấn 29 Mạc Cửu Kiên-
 Giang Trần-Bắc-Nam 130/1A Phạm công Chuẩn Phước-Tay Đinh-Quang-Dức 11 Hai Bà Trưng
 Phong-Dinh Nguyễn-quốc-Anh Hộp thư 101 Đà-Nẵng Nguyễn-thư-Đạo Lớp 8/1 Trung học Gò
 Công Tôn nữ Phương-Liên Hộp thư 64 Nha-Trang Phạm-thị-Kim-Loan 91 Nguyễn Thái Học
 Quảng-Ngãi Nguyễn-thị-Cúc-Hương 9/82 Ấp Nhơn Nương A Lê Thanh Tân Long-An Võ-
 Khiêm Nam C Trường Nam Tiểu học Pleiku Võ-văn-Hòa 20 Xứ Sơn Bay Nha-Trang Trần-
 ngọc-Thịnh Do ông Vĩnh Thành 56 Trần Hưng Đạo Đà-Nẵng Nguyễn-kim-Phượng 32/1 Đường
 Huỳnh Nương Gò Công Lâm-thị-Cúc 152 Trần Quý Cáp Phan Thiết Trần-thị-Tôn 2/756 Trần quốc
 Tuấn Gò Vấp Tô-Bạch-Vân 4 đường Bắc Sĩ Yersin Bình Dương Khưu-kim-Hai 378 Trần hoàng
 Quân Chợ Lớn Lâm-thị-Kim-Pai 355/45 đường Lục Tỉnh Phú Lâm Liệt-Nhà-Trang 12A Lê Du-
 Hành Nha Trang Đặng-Trần-Dương 41 Phước Hải Nha Trang Lê-thị-Quên 171 Nguyễn trãi
 Long Mi Tho Nguyễn-thị-Nhan 11/2 Đinh Bộ Lĩnh Mỹ Tho Hồ-hoàng-Dũng 15 Nguyễn thị
 Giang Biên Hòa Lê-ngọc-Thịnh 28 Trần Bình Trọng Gia Định Nguyễn-quốc-Trí Box 86 Nha
 Trang Đinh-vinh-Phước Lớp Năm D trường Nguyễn Du Biên Hòa Lợi-Tuyết-Mai Lớp Nhì
 Trường Tiểu học Bình Hòa Chi Phrong 47 Đức Lập Nha-Trang Xuân-Mai 93 Trần Quý
 Cáo Nha Trang Võ-thị-Thanh-Phượng 6/2A Nguyễn Huệ Cai Lậy Định Tường Huỳnh-văn-Thành
 Lớp Nhứt E (cũ) Trường Nguyễn Du Biên Hòa Nguyễn-thị-Hiệp 1/1 Ấp Thạnh Lợi Quốc lộ
 13 Lai Thiệu Bình Dương Trần-văn-Thành M1 Xã An Thạnh Lai Thiệu Đỗ-thị-Kim-Duyên Lớp
 1A4 Trường Kiệt Tây Biên Hòa Võ-Hoàng-Kiệt Lớp 8PA (Ngũ-PÁ) Trung học Trịnh Hoài Đức
 Bình Dương Nguyễn-Hồng-Phước Lớp Ba A Trường Tiểu học Cộng Đồng Yên Lương Đồng Gò
 Công Phạm-thị-Kim-Hoa 36/7 Tổng Thừa Vương Chợ Lớn Phạm-thị-Kim-Cúc Hộp thư 64 Bưu
 Điện Quảng Ngãi Lương-thị-Kiên Lớp 8A Trung học Nguyễn Huệ Tuy Hòa Phạm-thị-Ái-Thơ
 22/1 Nguyễn Công Trứ Hội An Tôn nữ Hoàng-Mai 62C Nguyễn Trùng Trãi Nha Trang
 Nguyễn-việt-Trọng Tả Điện Lục Pôn Nguyễn-ngọc-Quân 2 Định cư Mỹ Lanh Nha Trang
 Nguyễn-thị-Kim-Hồng Lớp Nhứt B Trường Âu Cơ Nha Trang Nguyễn-Kiểu-Dị 280 Trưng Nữ
 Vương Đ. Nẵng Nguyễn-thơ-Hòa Do ông Nguyễn Cha Ty Tiểu Học Phú Yên Tuy Hòa
 Nguyễn-thị-Kim-Loan Tạm Đại Tia, Số nhà 26/5 Long Thành Lưu-Bửu-Khương 6/11 Lê Lợi Lai
 Thiệu Bình Dương Dự mình Trưng 28/1A Lê Thái Tổ Vĩnh Long Nguyễn-ngọc-Diệp Trường
 Trung học Long Thành Trần-văn-Lực 5/3 Chợ Cầu Xã Đông Hưng Đường Quang Trung Gia
 Định Nguyễn Hồng Ân 73/11 Quốc lộ 1 Biên Hòa Nguyễn-thị-Mỹ-Dung 73 Quốc lộ 1 Biên
 Hòa Anh Tuyết 159 Gia Long Qui Nhơn Trần-trong-Hải 51 Đại lộ Cộng Hòa Long An
 Hồ-ngọc-Thạch Học sinh Trường Nguyễn Du Lớp Nhứt D Biên Hòa

Ngoài ra có một số em gọi đến trả danh sách này không có đang tên, nhưng Tòa Sơn
 vẫn gởi báo thường đến họ nhà theo địa chỉ các em trong thư.

THĂNG BỜM

Tý trèo leo

1. Tý trèo leo lên tường hái bông. Sao trợt
2. Mả thì bẻ ra phải Tý con. "Con làm

chân tởng ngay lân cù. Thành hay khóc gặp Ba tới
sao?" té đau không nào? Ngọt vì Ba nhìn lơ xeo

nời. Tý làm thỉnh mếu mà không khóc.
bón: "Nó trèo leo tở là tự - nhiên".

3. Tý về sau, khi nào muốn leo
Bên dể tâm nhớ Ba đang nhìn
Rồi tưởng như giọng Ba nói riêng
Đứa nào leo tở là đáng kiếp.

